Η ΣΙΩΠΗΛΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ
HELLENIC AMERICAN UNION
1957

HELLENIC
AMERICAN
UNION

Ο ηλεκτρονικός αυτός κατάλογος κυκλοφόρησε τον Μάρτιο του 2025 επ' ευκαιρία διοργάνωσης της ομαδικής έκθεσης *Η Σιωπηλή Γλώσσα των Φυτών* στις Γκαλερί της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης από τις 17 Μαρτίου έως και τις 14 Απριλίου 2025.

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
Ελληνοαμερικανική Ένωση

Επιμέλεια
Νίνα Φραγκοπούλου
Δρ θαλάσσιας Βιολογίας
Ανεξάρτητη Επιμελήτρια

Συντονισμός Οργάνωσης
Λίλα Μανιώτη
Διευθύντρια Πολιτιστικών Ελληνοαμερικανικής Ένωσης

Υποστήριξη Οργάνωσης
Αριάνα Ευθυμιάδη

Τεχνικός Εγκατάστασης
Κώστας Γιαννακόπουλος
Νίκος Παπαγιάννης

Φωτισμοί
Νίκος Θεοτοκόγλου

Οπτικοακουστικές Εφαρμογές
Γιάννης Μαλατάντης

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
Επιμέλεια
Νίνα Φραγκοπούλου

Σχεδιασμός
Αντωνία Χουβαρδά

Μεταφράσεις
Νίνα Φραγκοπούλου
Διονυσία Γιακουμή
Φωτεινή Πίπη

This e-catalogue was created in March 2025 on the occasion of the exhibition *The Silent Language of Plants*, at the Hellenic American Union Galleries from March 17th through April 14th, 2025.

EXHIBITION

Organization
Hellenic American Union

Curator
Nina Fragopoulou
Marine Biologist, PhD
Independent Curator

Coordination
Lila Manioti
Director of Cultural Affairs, Hellenic American Union

Coordination Assistant
Ariana Efthymiades

Technical Support
Kostas Giannakopoulos
Nikos Papagiannis

Lighting
Nikos Theotokoglou

Audiovisual Installations
Γιάννης Μαλατάντης

CATALOG

Editing
Nina Fragopoulou

Artistic Design
Antonia Chouvarda

Translations
Nina Fragopoulou
Dionissia Giakoumi

Η ΣΙΩΠΗΛΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

Ηώ Αγγελή
Τζένη Αντωνοπούλου
Αννίτα Αργυροπλιοπούλου
Χρύσα Βέργη
Ανδρέας Βούσουρας
Νίκος Γιαβρόπουλος
Μαρίνα Γκενάντιεβα
Μίλτος Γκολέμας
Παναγιώτης Δαραμάρας
Μάρθα Δημητροπούλου
θαλασσινή Δούμα
Μάρω Θεοδώρου
Μάριον Ιγγλέση
Μαριγώ Κάσση
Παναγιώτης Κουλουράς
Rob Kesseler
Βασιλική Λευκαδίτη
Αγγελική Λόη
Αλέξανδρος Μαγκανιώτης
Μιχάλης Μανουσάκης
Κυριακή Μαυρογεώργη
Χριστίνα Μήτρεντσε
Αντωνία Παπατζανάκη
Κωνσταντίνος Πάτσιος
Νίκος Ποδιάς
Ιφιγένεια Σδούκου
Νάντια Σκορδοπούλου
Γιώργος Σταματάκης
Έφη Φουρίκη
Μάριος Φούρναρης

Επιμέλεια: Νίνα Φραγκοπούλου

THE SILENT LANGUAGE OF PLANTS

Io Angeli
Tzeni Antonopoulou
Annita Argiroiliopoulou
Panagiotis Daramaras
Martha Dimitropoulou
Thalassini Douma
Efi Fouriki
Marios Fournaris
Marina Genadieva
Nikos Giavropoulos
Miltos Golemas
Marion Inglessi
Marigo Kassi
Rob Kesseler
Panagiotis Koulouras
Vassiliki Lefkaditi
Aggeliki Loi
Alexandros Maganiotis
Michalis Manousakis
Kyriaki Mavrogeorgi
Christina Mitrentse
Antonia Papatzanaki
Konstantinos Patsios
Nikos Podias
Ifigenia Sdoukou
Nadia Skordopoulou
George Stamatakis
Maro Theodorou
Chrysa Vergi
Andreas Vousouras

Curated by Nina Fragopoulou

Η σχέση του ανθρώπου με τη φύση ήταν πάντοτε πολύπλοκη λόγω διαφοράς μεγέθους και ανισορροπίας δυνάμεων. Αρχικά ο άνθρωπος αντιλαμβάνεται την ταυτότητά του ως μέρος του φυσικού περιβάλλοντος, προσπαθεί μετά να αντιληφθεί τη λειτουργία του, να το γνωρίσει σε βάθος, να το αντιμετωπίσει, να το ελέγξει και να το περιορίσει, να το χρησιμοποιήσει, να το εκμεταλλευτεί, να το καπηλευτεί. Ο φόβος, η δυσπιστία, η αντιπαλότητα εξελίσσονται γοργά σε περιέργεια και γνωστική διαδικασία, σε επιστήμη όπως η βοτανολογία ή η χορτολογία. Οι σχέσεις υπεροχής ενίοτε ανατρέπονται με την έναρξη της γεωργικής απασχόλησης και τον οικιστικό προγραμματισμό. Μαζική εκμετάλλευση και καπήλευση ανατρέπουν την αρχική υποταγή σε αγώνα για την υπεροχή.

Αντίστοιχες είναι και οι φάσεις της ανθρώπινης κατάστασης. Η μαγεία, η μυθολογία, η θρησκεία, η επιστήμη και η αισθητική γίνονται μέσα για την προσέγγιση της σχέσης ανθρώπου και φύσης. Οι τοιχογραφίες της Κνωσσού ή της Σαντορίνης περιλαμβάνουν δείγματα χλωρίδας ως μέρος του καθημερινού αφηγήματος της ανθρώπινης κοινότητας που τις δημιούργησε. Τα σχέδια φυτών από τους περιηγητές του 17ου και 18ου αιώνα απογράφουν σχολαστικά τα φυσικά αποθέματα και καταγράφουν τη διάθεση για την εκμετάλλευσή τους.

Η έκθεση «Η Σιωπηλή Γλώσσα των Φυτών» που οργανώνουμε στην Ελληνοαμερικανική Ένωση συμβαδίζει με την νέα αντίληψη για την ανάγκη του ανθρώπου να περιορίσει την ληστρική εκμετάλλευση της φύσης και να συνδέσει τις φυσικές επιστήμες με τη βιοηθική. Και σ' αυτή τη σύνδεση ο ρόλος της τέχνης και των συναισθημάτων που αυτή μπορεί να κινητοποιεί είναι αποφασιστικός.

Η έκθεση, εκτός από την αισθητική της σημασία αποτελεί δράση που συνδέει την τέχνη με τη δημόσια επιστήμη, ενώ συμβαδίζει με τον λειτουργικό εγγραμματισμό που αποτελεί βασικό σκοπό της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης.

Αλλά επισκεφθείτε την έκθεση κι απολαύστε τον κατάλογο! Τα έργα έχουν τόσο δυνατή φωνή! Ακούγονται χωρίς μεσολάβηση!

Λεωνίδας Φοίβος Κόσκος
Πρόεδρος, Hellenic American University

The relationship of humans with nature has always been a complex one, due to the sheer difference in size and imbalance of power. First, humans perceived of their identity as part of the natural environment; then, they tried to comprehend its workings, to get to know it in depth, to confront it; then, to control it and rein it in, to use it, exploit it, prey on it. Fear, mistrust and rivalry rapidly evolved into curiosity and cognitive process, into sciences, such as botany and hortology. Superiority was occasionally reversed with the beginning of agricultural work and housing planning. Mass exploitation turned initial submission into a struggle for supremacy.

A similar path of evolution may be observed in the human condition. Magic, mythology, religion, science, and aesthetics became means to approach the relationship between human and nature. The wall paintings of Knossos or Santorini included samples of flora as part of the everyday narrative of the human community that created them. Plant sketches of the 17th and 18th century travelers meticulously took stock of each place's natural world and recorded the people's intention of its exploitation.

The exhibition "The Silent Language of Plants" organized by the Hellenic American Union is in line with the current view of humans' need to curb the predatory exploitation of nature and link natural sciences with bioethics. And in this connection, the role of art and the emotions it can motivate is decisive.

Apart from its aesthetic significance, the exhibition is an action that connects art with public science, while also in line with the functional literacy that is a key objective of the Hellenic American Union.

Do visit the exhibition and enjoy the catalog! The works speak loud and clear! They resound, unmediated!

Leonidas Phoebus Koskos
President, Hellenic American University

Πρόλογος

Η ομαδική έκθεση με τίτλο "Η Σιωπηλή Γλώσσα των Φυτών" έχει σκοπό να φέρει την τέχνη κοντά στην επιστήμη των φυτών και να προβάλλει τόσο την ομορφιά και τη βιολογική σημασία τους όσο και τις αποκρίσεις τους σε ένα περιβάλλον που συνεχώς υποβαθμίζεται υπό την επίδραση της κλιματικής κρίσης.

Η σιωπή των φυτών δεν είναι απλώς έλλειψη ήχου, αλλά μια μορφή ύπαρξης που καλεί τον θεατή να αφουγκραστεί τα αόρατα σημάδια και τα σιωπηρά μηνύματα που τα φυτά μας στέλνουν, προσφέροντας μια νέα διάσταση στην αντίληψή μας για τη φύση και τον κόσμο γύρω μας. Οι συμμετέχοντες καλλιτέχνες, μέσα από τα έργα τους που συνδυάζουν ζωγραφική, γλυπτική, φωτογραφία, βίντεο και εγκαταστάσεις, θέλουν να αναδείξουν τον απαράμιλλο ρόλο των φυτών και τη διαρκή τους προσφορά στην ισορροπία της φύσης, καθώς και να ενισχύσουν την αίσθηση της ευθύνης για την προστασία του φυσικού μας κόσμου. Τα φυτά, με τη σιωπηλή τους δύναμη, υπενθυμίζουν την αλληλεξάρτηση όλων των μορφών ζωής και προσφέρουν ένα μήνυμα αλληλεγγύης και σεβασμού προς τη Γη και το μέλλον μας.

Συνολικά, η συμβολή των φυτών στην τέχνη έχει μακρά και πλούσια ιστορία και συνεχίζει να αποτελεί σημαντικό μέρος της σύγχρονης καλλιτεχνικής δημιουργίας. Καλλιτέχνες/-ιδες σχεδιάζουν φυτά για να αποτελέσουν πεδίο έρευνας των βοτανολόγων, των οικολόγων, των φυσιολόγων και των γιατρών για τη δημιουργία φαρμάκων. Τα φυτά είτε για τη συμβολική και αισθητική τους αξία, είτε για τον ρόλο τους στην καθημερινότητα και τη δημιουργία μιας συγκεκριμένης ψυχικής διάθεσης αποτελούν αναπόσπαστο μέρος πολλών έργων τέχνης, ενώ πολλοί είναι οι καλλιτέχνες που εμπνέονται από τα σύγχρονα οικολογικά ζητήματα που σχετίζονται με τα φυτά. Δυστυχώς τα φυτά απειλούνται από τις ανθρώπινες δραστηριότητες, όπως άλλωστε και γενικότερα τα οικοσυστήματα: τεράστιες δασικές εκτάσεις έχουν παγκοσμίως καταστραφεί ενώ απέραντες εκτάσεις καλλιεργειών απειλούνται από την ξηρασία και την ερημοποίηση. Παρά το δυσμενές για αυτά περιβάλλον, εκτός από την πληθώρα αγαθών που μας προσφέρουν και την αξία τους για το παγκόσμιο οικοσύστημα, συμβάλλουν ακόμη και στον περιορισμό της κλιματικής κρίσης...

Ένα μεγάλο ευχαριστώ οφείλω στον Πρόεδρο κ. Λεωνίδα Κόσκο και στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης καθώς και στην Διευθύντρια Πολιτιστικών κ. Λίλα Μανιώτη για τη διοργάνωση της έκθεσης. Ευχαριστώ επίσης θερμά τους συμμετέχοντες καλλιτέχνες για τα υπέροχα έργα τους και τους επιστήμονες για τις σημαντικές ομιλίες δημόσιας επιστήμης στο πλαίσιο της έκθεσης. Ευχαριστώ από καρδιάς τη Δρ. Διονυσία Γιακουμή, ιστορικό τέχνης και επιμελήτρια στο Μουσείο Γ. Γουναρόπουλου, για το κείμενό της στον κατάλογο. Τέλος ευχαριστώ όλους τους συνεργάτες από την Ελληνοαμερικανική Ενωση που συνετέλεσαν στην υλοποίηση της έκθεσης και του ηλεκτρονικού καταλόγου.

Νίνα Φραγκοπούλου
Επιμελήτρια της έκθεσης

Preface

The group exhibition entitled “The Silent Language of Plants” aims to bring art closer to the science of plants and to highlight their beauty and biological significance, as well as their responses, to an environment that is constantly being degraded under the influence of the climate crisis.

The silence of plants is not just a lack of sound, but a form of existence that invites the viewer to listen to the invisible signs and silent messages that plants send us, offering a new dimension to our perception of nature and the world around us. The participating artists, through their artworks combining painting, sculpture, photography, video and installations, want to highlight the unparalleled role of plants and their enduring contribution to the balance of nature, as well as to enhance the sense of responsibility for the protection of our natural world. Plants, with their silent power, remind us of the interdependence of all forms of life and offer a message of solidarity and respect for the Earth and our future.

Overall, the contribution of plants to art has had a long and rich history and continues to be an important part of modern artistic creation. Artists design plants to become a field of research for botanists, ecologists, physiologists and doctors to create medicines. Whether for their symbolic and aesthetic value, or for their role in everyday life and the creation of a certain psychological mood, plants are an integral part of many works of art, and many artists are inspired by contemporary ecological issues related to plants. Unfortunately, plants are threatened by human activities, as are ecosystems in general: vast areas of forest have been destroyed worldwide, while vast areas of crops are threatened by drought and desertification. Despite their unfavourable environment, apart from the abundance of goods they offer us, and their value for the global ecosystem, they even contribute to the mitigation of the climate crisis...

Warm thanks to the President Mr. Leonidas Koskos and the members of the Board of Directors of the Hellenic American Union and to Mrs. Lila Manioti, Director of Cultural Affairs, for organizing the exhibition. I would also like to thank the participating artists for their wonderful artworks and the scientists for the important public science talks in the context of the exhibition. My heartfelt thanks to Dr. Dionissia Giakoumi, art historian and curator at the G. Gounaropoulos Museum, for her text in the catalogue. Finally, thanks to all those involved from the Hellenic American Union who contributed to the realization of the exhibition and the electronic catalogue.

Nina Fragopoulou
Curator of the exhibition

Η βιολογική σημασία των φυτών

Αν θέταμε στον μέσο πολίτη ένα ερώτημα για τη σημασία των φυτών, κανείς δεν θα είχε τη διάθεση να τα υποτιμήσει. Ποιος θα μπορούσε να αμφισβητήσει τη σημασία τους ως πηγή τροφής, όταν το 35% των διαιτητικών πρωτεϊνών στις ανεπτυγμένες χώρες και το 80% στις αναπτυσσόμενες έχει άμεση φυτική προέλευση; Όταν σε τελευταία ανάλυση, όλη η τροφή μας προέρχεται από τα φυτά, που κατέχουν τη βάση της τροφικής πυραμίδας; Όταν, επιπλέον, το 23% των παραγόμενων φαρμάκων στον Δυτικό κόσμο περιέχει τουλάχιστον ένα φυτικό προϊόν, ποσοστό που ανεβαίνει δραματικά, αν κανείς λάβει υπόψιν του και την παραδοσιακή ιατρική του Τρίτου Κόσμου; Τα αριστουργήματα της λογοτεχνίας και της επιστήμης αποτυπώθηκαν σε φυτικά προϊόντα: στους πάπυρους των Αιγυπτίων και στο χαρτί των Κινέζων. Οι περισσότεροι θα ανέφεραν και την αισθητική τους αξία, τη συγκίνηση που προκαλεί η πλειάδα των χρωμάτων, των αποχρώσεων και των αρωμάτων. Άλλοι θα προσέθεταν την ανεκτίμητη απόλαυση που προσδίδει στην τροφή το φυτικό καρύκευμα, τη χαλαρή έξαψη μετά από ένα ποτήρι κρασί που φτιάχνει την παρέα ή την έκσταση από τον αρμονικό ήχο του βιολιού που κατασκευάστηκε από το κατάλληλο ξύλο. Ωστόσο, ο κατάλογος χρήσεων των φυτών από τον άνθρωπο αφορά μια μικρή μειονότητα λίγων εκατοντάδων φυτικών ειδών που είτε έχουν εξημερωθεί και καλλιεργηθεί ή προσφέρουν προϊόντα και υπηρεσίες ως άγρια και αυτοφυή στη φύση. Υπάρχουν όμως τουλάχιστον άλλα 260.000 άσημα φυτικά είδη που μοιραζόμαστε μαζί τους τον πλανήτη, τα οποία έχουν τεράστια σημασία απλώς και μόνον επειδή είναι εκεί. Είδη που διαμόρφωσαν, διαμορφώνουν και θα εξακολουθήσουν να διαμορφώνουν την κατάσταση των πραγμάτων στον πλανήτη Γη. Αυτό συμβαίνει διότι τα φυτά έχουν την ικανότητα να εκμεταλλεύονται μια πρακτικά ανεξάντλητη, εξωγήινη ενεργειακή πηγή, τον ήλιο, και επειδή η διαδικασία που επελέγη για αυτήν την επιτυχή εκμετάλλευση, δηλαδή η φωτοσύνθεση, καθόρισε σε μεγάλο βαθμό το κλίμα, τη σύσταση της γήινης ατμόσφαιρας, τον κύκλο του άνθρακα, τον υδρολογικό κύκλο, την παραγωγή τροφής και πολλά άλλα. Η φωτοσύνθεση διαμόρφωσε την ιστορία και την εξέλιξη της ζωής σε βαθμό που μόλις τις τελευταίες δεκαετίες αρχίσαμε να κατανοούμε. Είναι εύκολο να φανταστούμε έναν κόσμο αποκλειστικά φυτικό χωρίς ζώα και ανθρώπους, είναι αδύνατο όμως να διανοηθούμε το αντίθετο. Ο πλανήτης μας πέρασε τα εννέα δέκατα της ηλικίας του με τη ζωή περιορισμένη στο νερό. Μόνο μετά τον σταδιακό εποικισμό της ξηράς από τα φυτά έγινε πραγματικότητα το θαύμα που σήμερα βλέπουμε, αλλά δεν εκτιμούμε. Αξίζει την πολύτιμη αυτή κληρονομιά να την εκτιμήσουμε και να την προστατέψουμε. Πρώτα όμως πρέπει να τη γνωρίσουμε.

Τα φυτά είναι και αυτά ζωντανοί οργανισμοί, όμως πολύ διαφορετικοί από εμάς. Η είσοδος στον κόσμο των φυτών απαιτεί την απαλλαγή μας από την ανθρωποκεντρική θεώρηση των πραγμάτων. Είναι ευκολότερο να κατανοήσουμε τα ζώα, τα οποία λόγω ομοιότητας μας είναι περισσότερο οικεία, ενώ τα φυτά έχουν ένα διαφορετικό τύπο δομής, οργάνωσης, ανάπτυξης, λειτουργίας και συμπεριφοράς, ένα διαφορετικό ύφος ζωής, αν θέλετε, που υπό μια εξελικτική έννοια τα κάνει πιο πετυχημένα.

Επιχειρώντας μια αδρή σύνοψη ως προς τη σημασία των φυτών για τη ζωή στον πλανήτη μπορούμε να πούμε:

- Εάν δεν υπήρχαν τα φυτά, η ζωή στη χέρσο αλλά και στον ωκεανό θα ήταν αδύνατη.
- Διαθέτουν τον μοναδικό ευρείας κλίμακας μηχανισμό, τη φωτοσύνθεση, για την εκμετάλλευση της ενέργειας από τον ήλιο. Μέσω της φωτοσύνθεσης, αποτελούν αφενός την πύλη εισόδου της ενέργειας στη βιόσφαιρα και αφετέρου τον πάροχο καλής ποιότητας τροφής για όλους τους άλλους οργανισμούς.
- Διαμορφώνουν τη σύσταση της ατμόσφαιρας, δεσμεύοντας CO_2 και εκλύοντας το O_2 που αναπνέουμε, ενώ συνάμα ρυθμίζουν σε μεγάλο βαθμό και τον υδρολογικό κύκλο.
- Η ενεργειακή και μεταβολική κατάσταση (αναπνοή) των ζωικών οργανισμών εξαρτάται από αυτά.

The biological importance of plants

If we asked the average citizen a question about the importance of plants, no one would be inclined to underestimate them. Who could question their importance as a source of food, when 35% of dietary protein in developed countries and 80% in developing countries is of direct plant origin? When, after all, all our food comes from plants, which occupy the base of the food pyramid? When, furthermore, 23% of the medicines produced in the Western world contain at least one plant product, a figure that rises dramatically if one takes into account traditional medicine in the Third World? The masterpieces of literature and science were imprinted on plant products: on Egyptian papyrus and Chinese paper. Most would also mention their aesthetic value, the thrill of the multitude of colours, shades and scents. Others would add the priceless pleasure that the herbal seasoning adds to food, the relaxed excitement after a glass of wine that makes for companionship, or the ecstasy of the harmonious sound of a violin made from the right wood. However, the list of human uses of plants relates to a small minority of a few hundred plant species that have either been domesticated and cultivated or provide products and services as wild and native to nature. But there are at least 260,000 other unheralded plant species that we share the planet with, which are of enormous importance simply because they are there: species that have shaped, are shaping and will continue to shape the state of affairs on planet Earth. This is because plants have the ability to exploit a virtually inexhaustible, extraterrestrial energy source, the sun, and because the process chosen for this successful exploitation, namely photosynthesis, has largely determined the climate, the composition of the Earth's atmosphere, the carbon cycle, the hydrological cycle, food production and much more. Photosynthesis has shaped the history and evolution of life to an extent that we have only in recent decades begun to understand. It is easy to imagine an exclusively plant world without animals and humans, but it is impossible to imagine the opposite. Our planet spent nine-tenths of its age with life confined to water. Only after the gradual colonisation of the land by plants did the miracle we see but do not appreciate today become a reality. This precious heritage is worth appreciating and protecting. But first we must get to know it.

Plants are also living organisms, but very different from us. Entering the world of plants requires us to free ourselves from the anthropocentric view of things. It is easier to understand animals, which are more familiar to us because of their similarity, whereas plants have a different type of structure, organisation, development, function and behavior, a different style of life, which in an evolutionary sense makes them more successful.

Attempting a rough summary of the importance of plants for life on the planet, we can say:

- If it weren't for plants, life on land and in the ocean would be impossible.
- They have the only large-scale mechanism, photosynthesis, for the exploitation of energy from the sun. Through photosynthesis, they are both the gateway of energy into the biosphere and the provider of good quality food for all other organisms.
- They shape the composition of the atmosphere, capturing CO_2 and releasing the O_2 we breathe, while also largely regulating the hydrological cycle.
- The energy and metabolic status (respiration) of animal organisms depends on them.

- Αποτελούν το 99% της χερσαίας βιομάζας στον πλανήτη.
- Ως ανθεκτικότεροι οργανισμοί, προϋπήρχαν και θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν και μετά από εμάς.
- Η κοινή γνώμη θεωρεί τα φυτά κατώτερους και εξαιρετικά απλούς οργανισμούς, χωρίς ορατή συμπεριφορά και ευφυΐα. Μέγα και άδικο λάθος, καθώς:

  Τα φυτά, για παράδειγμα, επικοινωνούν μεταξύ τους αλλά και με άλλους οργανισμούς με την απελευθέρωση χημικών ουσιών, δηλαδή σε μία χημική ''γλώσσα''. Αυτό γίνεται τόσο υπέργεια όσο και υπόγεια (δια μέσου των ριζών), αποκαθιστώντας συμβιωτικές σχέσεις συνεργασίας και αλληλοβοήθειας.

  Έχουν ένα μοναδικό τρόπο αναπαραγωγής, προσελκύοντας τους «μεσάζοντες» (π.χ. τις μέλισσες) με απαράμιλλα οπτικά και οσφρητικά σήματα (χρώματα και αρώματα) αλλά και ένα μοναδικό τρόπο διασποράς των σπόρων τους, εξασφαλίζοντας την επέκταση της επικράτειάς τους και την εγκατάσταση των απογόνων μακριά από τον μητρικό ανταγωνισμό.

  Είναι οι μοναδικοί πολυκύτταροι οργανισμοί με μία ευρεία δυνατότητα αντικατάστασης των κατεστραμμένων ιστών και των οργάνων τους, καθώς και ολόκληρου του φυτικού σώματος με τη διαδικασία της κλωνοποίησης.

  Όντας εδραίοι οργανισμοί, είναι αναγκασμένα να απαντούν επιτόπου στις εποχιακές περιβαλλοντικές αλλαγές και έχουν στρατηγικές άμυνας έναντι των δυσμενών συνθηκών του περιβάλλοντος και των φυτοφάγων ζώων. Αν δεν τα κατάφερναν θα είχαν εξαφανιστεί.

  Παρότι στερούνται μιας κεντρικής αντλίας (σαν τη δική μας καρδιά), λειτουργούν χωρίς υπερβολή σαν υδραυλικοί ανελκυστήρες, ανεβάζοντας το νερό από τα βάθη του υδροφόρου ορίζοντα ως την κορυφή των υψηλότερων δένδρων, σε πείσμα της βαρύτητας και με ελάχιστη κατανάλωση ενέργειας. Συνάμα, με έναν ανάλογο υδραυλικό τρόπο, μεταφέρουν και κατανέμουν επιτυχώς την παραγόμενη στα φωτοσυνθετικά τους εργοστάσια τροφή (μετατρέποντας την ανόργανη ύλη σε οργανική) σε όλο το φυτικό σώμα.

  Χωρίς να διαθέτουν έναν κεντρικό συντονιστή της συμπεριφοράς (σαν το δικό μας εγκέφαλο), αντιλαμβάνονται τα περιβαλλοντικά σήματα και ολοκληρώνουν τον κύκλο της ζωής τους ακολουθώντας ένα αποκεντρωμένο αλλά εξαιρετικά συντονισμένο αναπτυξιακό πρόγραμμα.

  Ενώ δεν έχουν μάτια, «βλέπουν» και μετρούν με ακρίβεια την ποιότητα και την ένταση του φωτός, αντιλαμβανόμενα όχι μόνο την εναλλαγή μέρας και νύχτας αλλά και την παρέλευση των εποχών, ρυθμίζοντας έτσι πότε θα φυτρώσουν, θα ανθίσουν, θα καρπίσουν, θα βγάλουν νέα φύλλα ή θα ρίξουν τα παλιά.

Με άλλα λόγια, ο τρόπος ζωής των φυτών μας εισάγει στην έννοια μιας μη-ανθρώπινου τύπου ευφυΐας, που διακρίνει αυτούς τους οργανισμούς. *Ευ-φυής* άλλωστε (με την αρχαιοελληνική έννοια του όρου) είναι αυτός που φύεται καλώς, στο σωστό τόπο και χρόνο.

Προσαρμοσμένο κείμενο από το βιβλίο του Γιάννη Μανέτα "Τι θα έβλεπε η Αλίκη στη χώρα των φυτών", Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης

Νίνα Φραγκοπούλου
Δρ θαλάσσιας Βιολογίας
Ανεξάρτητη Επιμελήτρια

- They make up 99% of the world's terrestrial biomass.
- As more resilient organisms, they have existed before and will continue to exist after us.
- Public opinion considers plants to be inferior and extremely simple organisms, without visible behavior and intelligence. A great and unjust mistake, as:

  Plants, for example, communicate with each other and with other organisms by releasing chemicals, i.e. in a chemical 'language'. This happens both above and below ground (through the roots), establishing symbiotic relationships of cooperation and mutual aid.

  They have a unique way of breeding, attracting "intermediaries" (e.g., bees) with unparalleled visual and olfactory signals (colors and scents) and a unique way of dispersing their seeds, ensuring the expansion of their territory and the settlement of their offspring away from maternal competition.

  They are the only multicellular organisms with a wide range of possibilities to replace their damaged tissues and organs, as well as the entire plant body through the process of cloning.

  Being resident organisms, they are forced to respond in situ to seasonal environmental changes and have defence strategies against adverse environmental conditions and herbivores. If they had not succeeded, they would have become extinct.

  Although they lack a central pump (like our own heart), they function without exaggeration like hydraulic lifts, raising water from the depths of the aquifer to the top of the tallest trees, defying gravity and using minimal energy. Also, in a similar hydraulic manner, they successfully transport and distribute the food produced in their photosynthetic factories (converting inorganic matter into organic matter) throughout the plant body.

  Without a central coordinator of behavior (like our brain), they perceive environmental signals and complete their life cycle following a decentralised but highly coordinated developmental programme.

  While they have no eyes, they "see" and precisely measure the quality and intensity of light, sensing not only the alternation of day and night but also the passing of the seasons, thus regulating when to sprout, flower, fruit, put out new leaves or shed old ones.

In other words, the way of life of plants introduces us to the concept of a non-human type of intelligence that distinguishes these organisms. An intelligent (in the ancient Greek sense of the term) is one who grows well, in the right place and time.

Adapted from the book "Alice in the Land of Plants" by Yiannis Manetas, Crete University Press

Nina Fragopoulou
Marine Biologist, PhD
Independent Curator

Η Σιωπηλή Γλώσσα των Φυτών

Είτε βραδιάζει, είτε φέγγει,
μένει λευκό το γιασεμί.
Γιώργος Σεφέρης

Από τους ποιητές και τους φιλοσόφους, τους αρχιτέκτονες και τους καλλιτέχνες γενικότερα, μέχρι τον απλό λαό, τα λουλούδια και τα φυτά έχουν εμπνεύσει χιλιάδες ποιήματα, τραγούδια, ιστορίες, παροιμίες, εικόνες, κτήρια, χρηστικά αντικείμενα και τόσα άλλα. Η ευχάριστη στο ανθρώπινο μάτι όψη τους, ο πλούτος των μορφολογικών τους χαρακτηριστικών, η ανεξάντλητη χρωματικότητά τους, η σιωπηλή τους «σοφία» δίνουν το έναυσμα τόσο για την εικονογραφική τους αναπαράσταση όσο και για τη δημιουργία μιας πληθώρας συμβολισμών.

Στην προϊστορική τέχνη οι απεικονίσεις των φυτών απηχούν τη λατρεία της Μητέρας Φύσης συμβολίζοντας τη γονιμότητα και τον κύκλο της ζωής, ενώ στην αρχαιότητα, παρότι συχνά χρησιμοποιήθηκαν ως trompe l'œil[1], διατήρησαν τη θρησκευτική τους διάσταση, καθώς οι νεκρές φύσεις με καρπούς συνδέονταν με τις προσφορές στους θεούς και τους νεκρούς. Στη μεταγενέστερη θρησκευτική τέχνη, συμπεριλαμβανομένης και της χριστιανικής, πολλά είναι τα φυτά που συμβολίζουν τη θεία παρουσία ή τις αξίες που προωθεί το εκάστοτε θρησκευτικό σύστημα. Στους αιώνες των ανακαλύψεων, του Διαφωτισμού και των τεχνολογικών επαναστάσεων οι απεικονίσεις των φυτών διατήρησαν την πολυσημία αλλά και την αμφισημία τους αποδίδοντας άλλοτε τα θαύματα της βοτανικής και άλλοτε πολύπλοκες συνθέσεις με άνθη ή φρούτα, οι οποίες, παρά την εορταστική τους όψη, αποτελούν συχνά ένα διακριτικό αλλά σαφές memento mori[2].

Ειδικότερα όμως από τα μέσα του περασμένου αιώνα, κάποιοι εικαστικοί έχουν χρησιμοποιήσει τα φυτά ως αφετηρία της καλλιτεχνικής τους δημιουργίας για να εκφράσουν την ανησυχία τους σε σχέση με τα αυξανόμενα προβλήματα που προκαλεί η ανθρώπινη δραστηριότητα στο φυσικό περιβάλλον. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν η ιστορική πλέον δράση του 1982, κατά την οποία ο Γερμανός εικαστικός Joseph Beuys φύτεψε 7000 βελανιδιές.

Στις προεκτάσεις αυτών των αναζητήσεων, και ενώ η ανθρωπότητα βαδίζει «πρωικά» και αδίστακτα στην τρίτη δεκαετία του 21ου αιώνα, η έκθεση *Η Σιωπηλή Γλώσσα των Φυτών* σε επιμέλεια της Νίνας Φραγκοπούλου προσπαθεί μέσα από την αισθητική εμπειρία και το πάντρεμα της τέχνης με την επιστήμη να αναδείξει τη σημασία των φυτών για τη ζωή στον πλανήτη μας και να μας ευαισθητοποιήσει για την προστασία τους. Η έκθεση περιλαμβάνει έργα 30 σύγχρονων δημιουργών που καταπιάνονται συστηματικά με θέματα που αφορούν τον φυτικό κόσμο και το περιβάλλον του. Ο καθένας τους προβάλλει μια διαφορετική οπτική του θέματος, την οποία προσεγγίζει με τα εκφραστικά μέσα που ταιριάζουν στην καλλιτεχνική του ιδιοσυγκρασία.

Αρκετοί έχουν χρησιμοποιήσει κατά κύριο λόγο φυσικά υλικά, όπως το ξύλο ή τα φύλλα, τα οποία άλλοτε εντάσσουν σε συμβολικές συνθέσεις, όπως ο **Ανδρέας Βούσουρας** και ο **Παναγιώτης Δαραμάρας** και άλλοτε τα αποτυπώνουν για να τα χρησιμοποιήσουν ως βασικό στοιχείο στη ζωγραφική τους, όπως η **Αγγελική Λόη** και η **Νάντια Σκορδοπούλου**, εκφράζοντας την καταστροφή ή τη διαρκή δυνατότητα της φύσης για αναγέννηση. Η **Μαριγώ Κάσση** δημιουργεί ένα τοπίο με πευκοβελόνες, οι οποίες μέχρι πρόσφατα ήταν σύμβολο της καλοκαιρινής ξεγνοιασιάς, αλλά πλέον δημιουργούν και δυσάρεστους συνειρμούς, ενώ το φυτό της **Μάρθας Δημητροπούλου** ασφυκτιά μέσα στο εντυπωσιακό, συνθετικό του περιτύλιγμα. Φυσικά υλικά ενσωματώνει στην εγκατάστασή του και ο **Μάριος Φούρναρης**, κάνοντας ένα δυνατό σχόλιο για το φαινόμενο της κλιματικής μετανάστευσης και τις επιπτώσεις του στην ανθρωπότητα γενικότερα.

1. Είδος ζωγραφικής που βασίζεται στην οπτική ψευδαίσθηση και δίνει την εντύπωση ότι ο ζωγραφικός χώρος αποτελεί προέκταση του πραγματικού.

2. Ο όρος αναφέρεται στον εφήμερο χαρακτήρα της ζωής και συνοδεύεται από αντίστοιχες φιλοσοφικές και υπαρξιακές προεκτάσεις.

The Silent Language of Plants

Whether it's dusk
or dawn's first light
the jasmine stays
always white.
George Seferis [1]

From poets and philosophers, architects and artists to ordinary people, flowers and plants have inspired thousands of poems, songs, stories, proverbs, images, buildings, the applied arts and so much more. Their pleasing appearance to the human eye, their vast variety of morphological characteristics and colour, their silent 'wisdom' provide the impetus for both their iconographic representation and the creation of a multitude of symbolisms.

In prehistoric art, depictions of plants relate to the worship of Mother Nature, symbolising fertility and the cycle of life. In antiquity, although often used as trompe l'œil, they maintained their religious aspects, as still lifes with fruit were associated with offerings to the gods and the dead. In later religious art, including Christian art, many plants symbolise the divine presence or the values promoted by each religious system. During the centuries of discoveries, the Enlightenment and technological revolutions, paintings of plants maintained their polysemy but also their ambiguity. Sometimes they depict the wonders of botany and other times they present rich compositions of flowers or fruit, which, despite their festive appearance, often constitute a subtle but definite memento mori.

From the second half of the previous century various artists have been using plants as the core of their artistic creation to express their concern about the increasing problems caused by human activity in the natural environment. For instance, during his 1982 groundbreaking performance, the German artist Joseph Beuys planted 7000 oak trees.

In line with such artistic developments and while humanity is marching 'heroically' and ruthlessly into the third decade of the 21st century, the exhibition *The Silent Language of Plants*, curated by Nina Fragopoulou, attempts to highlight the importance of plants for life on our planet, and to raise awareness for their protection through the aesthetic experience and the blending of art and science. The exhibition includes works by 30 contemporary artists, who consistently explore issues concerning plants and their environment in their work. Each of them presents a different perspective on the subject, using the artistic means that better suit their visual practice.

Several have used primarily natural materials, such as wood or leaves, which they sometimes incorporate into symbolic compositions, as **Andreas Vousouras** and **Panagiotis Daramaras** do, or imprint in their painting, as **Aggeliki Loi** and **Nadia Skordopoulou** do, expressing destruction or nature's constant potential for regeneration. **Marigo Kassi** creates a landscape with dry pine needles, which until recently were a symbol of carefree summers, but nowadays also create unpleasant associations with bushfires, while **Martha Dimitropoulou**'s plant suffocates within its impressive, synthetic wrapping. **Marios Fournaris** also incorporates natural materials into his installation, making a strong comment on the phenomenon of climate migration and its effects on humanity as a whole.

1. Translated into English by Edmund Keeley and Philip Sherrard in *George Seferis: Collected Poems, 1924-1955*. Bilingual Edition, Princeton University Press, 1976

Η **Ηώ Αγγελή,** ο **Παναγιώτης Κουλουράς**, η **Βασιλική Λευκαδίτη**, ο **Γιώργος Σταματάκης** και η **Έφη Φουρίκη** προσεγγίζουν το θέμα με ποιητική διάθεση αποδίδοντας λεπτεπίλεπτες εικόνες φυτών πάνω σε πιο ευαίσθητα υλικά όπως το χαρτί και το ύφασμα. Στη δουλειά τους δημιουργούν την αίσθηση του απαλού θροΐσματος, της ανεπαίσθητης κίνησης και του παιχνιδιού του φωτός, εισάγοντας την έννοια του χρόνου και κατ' επέκταση του εφήμερου, αλλά και του αέναου κύκλου της ζωής.

Τα παραπάνω έργα παραπέμπουν επίσης στη βοτανολογία, από την οποία έχουν εμπνευστεί και άλλοι συμμετέχοντες καλλιτέχνες. Η **Μαρίνα Γκενάντιεβα** συνδέει τον φυτικό κόσμο με πολιτικές και γεωπολιτικές παραμέτρους, η **Ιφιγένεια Σδούκου** κεντάει την ιστορία της γυναικείας ενασχόλησης με τα θεραπευτικά βότανα, ενώ ο **Αλέξανδρος Μαγκανιώτης** διερευνά την εσωτερική σχέση του ανθρώπου με τα φυτά. Παράλληλα, ο **Rob Kesseler** και η **Αντωνία Παπατζανάκη** κάνουν ορατές τις αόρατες δομές και λειτουργίες του φυτικού κόσμου, οι οποίες αποτελούν τη βάση της ζωής στην υλική αλλά και στην άυλη υπόστασή της.

Κάποιες από τις συνθέσεις παραπέμπουν σε κλασικές κατηγορίες της τέχνης, όπως η νεκρή φύση και το τοπίο, εμπεριέχουν όμως οπτικές, προβληματισμούς και εκφραστικούς τρόπους που συνδέονται με την εμπειρία της σύγχρονης ζωής. Η **Αννίτα Αργυροπλιοπούλου**, η **Μάρω Θεοδώρου** και η **Κυριακή Μαυρογεώργη** δημιουργούν τρισδιάστατες νεκρές φύσεις εισάγοντας θέματα που σχετίζονται με τη δημιουργία, την ανατροφοδότηση και την αλληλεξάρτηση στα έμβια όντα, ενώ ο μνημειακός κορμός της **Τζένης Αντωνοπούλου** παραπέμπει στις γενεσιουργές δυνάμεις της φύσης. Αντίστοιχα η εγκατάσταση της **Χριστίνας Μήτρεντσε** συνδέει αυτές τις δυνάμεις με τις διαδικασίες της γόνιμης μεταμόρφωσης τόσο στην ύλη όσο και στο πνεύμα και επισημαίνει οτι τα μανιτάρια, ενώ μοιάζουν με φυτά, δεν είναι.

Αντικρίζοντας το τοπίο της **Χρύσας Βέργη** νοιώθουμε να μας αγκαλιάζει η πλούσια φυλλωσιά των δέντρων, ενώ το ολόχρυσο σιτοχώραφο του **Μίλτου Γκολέμα** μοιάζει με ύμνο στη Μητέρα Γη για όλα όσα μας παρέχει με γενναιοδωρία και ανιδιοτέλεια. Η φύση όμως, στον πίνακα του **Μιχάλη Μανουσάκη,** γελάει μαζί μας όταν την προσεγγίζουμε με παράλογους τρόπους.

Ο **Κωνσταντίνος Πάτσιος** και ο **Νίκος Ποδιάς** χρησιμοποιούν αναφορές σε παλαιότερα καλλιτεχνικά κινήματα, όπως η art nouveau και το arts and crafts, τα οποία στα τέλη του 19ου αιώνα έδωσαν νέα ώθηση στις εφαρμοσμένες τέχνες ενσωματώνοντας στοιχεία από τη μορφολογία αλλά και από τις αλληγορικές νοηματοδοτήσεις των φυτών.

Σε διαφορετικό εκφραστικό πλαίσιο κινούνται τα έργα του **Νίκου Γιαβρόπουλου** και της **Μάριον Ιγγλέση**, οι οποίοι επιλέγουν ως μέσο την κινούμενη εικόνα, δημιουργώντας μια ποιητική αλληλουχία ομορφιάς και ανησυχίας, και μια ολιστική βιωματική εμπειρία, αντίστοιχα. Τέλος, η **Θαλασσινή Δούμα** αποτυπώνει σε μια κλασική ασπρόμαυρη φωτογραφία τη βαθιά μας σύνδεση με τις αφανείς δυνάμεις και το προαιώνιο θαύμα της φύσης και της ζωής.

Διονυσία Γιακουμή
Δρ Ιστορίας της τέχνης – Επιμελήτρια, Μουσείο Γ. Γουναρόπουλου

Io Angeli, Panagiotis Koulouras, **Vassiliki Lefkaditi**, **George Stamatakis** and **Efi Fouriki** approach the subject poetically, rendering refined images of plants on more delicate materials such as paper and fabric. In their work, they create a sense of soft rustling, subtle movement and the play of light, introducing the notion of time and by extension the ephemeral, but also the perpetual cycle of life.

The above works allude also to botany, which is a source of inspiration for other participating artists too. **Marina Genadieva** associates plants with political and geopolitical parameters, **Ifigenia Sdoukou** has embroidered the history of women's involvement with medicinal herbs, while **Alexandros Maganiotis** explores humans' inner relationship with flora. Furthermore**, Rob Kesseler** and **Antonia Papatzanaki** make visible the invisible structures and functions of the plant world, bringing into light the basic elements of life in its material and immaterial forms.

Some of the compositions refer to classical categories of art, such as still life and landscape. They are, however, embedded with concerns, approaches and artistic means that are connected to the experience of modern life. **Annita Argiroiliopoulou**, **Maro Theodorou** and **Kyriaki Mavrogeorgi** create three-dimensional still lifes introducing themes related to creation, organic feedback and the interdependence of living beings, while **Tzeni Antonopoulou'**s monumental tree trunk refers to the generative forces of nature and **Christina Mitrentse**'s installation connects all these forces with the processes of fruitful transformation in both matter and spirit and points out that mushrooms, while they look like plants, are not.

In front of the landscape by **Chrysa Verghi**, we feel embraced by the rich foliage of the trees, while the golden wheat field of **Miltos Golemas** resembles a hymn to Mother Earth for all her generous and selfless offerings. Nonetheless, nature, in the painting of **Michalis Manousakis**, laughs at us when we approach it in absurd ways.

Konstantinos Patsios and **Nikos Podias** use references to earlier artistic movements, such as art nouveau and the arts and crafts, which at the end of the 19th century gave new impetus to the applied arts by incorporating elements from the morphology and allegorical meanings of plants.

Nikos Giavropoulos and **Marion Inglessi** express their artistic vision through the moving image to create a poetic sequence of beauty and anxiety, and a holistic sensuous experience, respectively. Finally, **Thalassini Douma** in a classic black and white photograph captures our deep connection with the invisible forces and the eternal miracle of nature and life.

Dionissia Giakoumi, Art historian
PhD – Curator G. Gounaropoulos Museum

Ηώ Αγγελή

Σπίτι που φύτρωσε, 2018
Σινική μελάνη σε χαρτί ακουαρέλας

Io Angeli

House that sprouted, 2018
Chinese ink on watercolour paper

Τα σπίτια που αφήνονται χορταριάζουν, επιτρέπουν στη φύση να καταλάβει τον χώρο που της ανήκει. Αναφορά στο εφήμερο, το προσωρινό, το φθαρτό αλλά και σε αυτό που αναγεννιέται και επιβεβαιώνει τον αέναο κύκλο των πραγμάτων.

Ηώ Αγγελή

The houses that are left grassy, allowing nature to take over the space that belongs to it.
A reference to the ephemeral, the temporary, the perishable, but also to that which is reborn and confirms the eternal cycle of things

Io Angeli

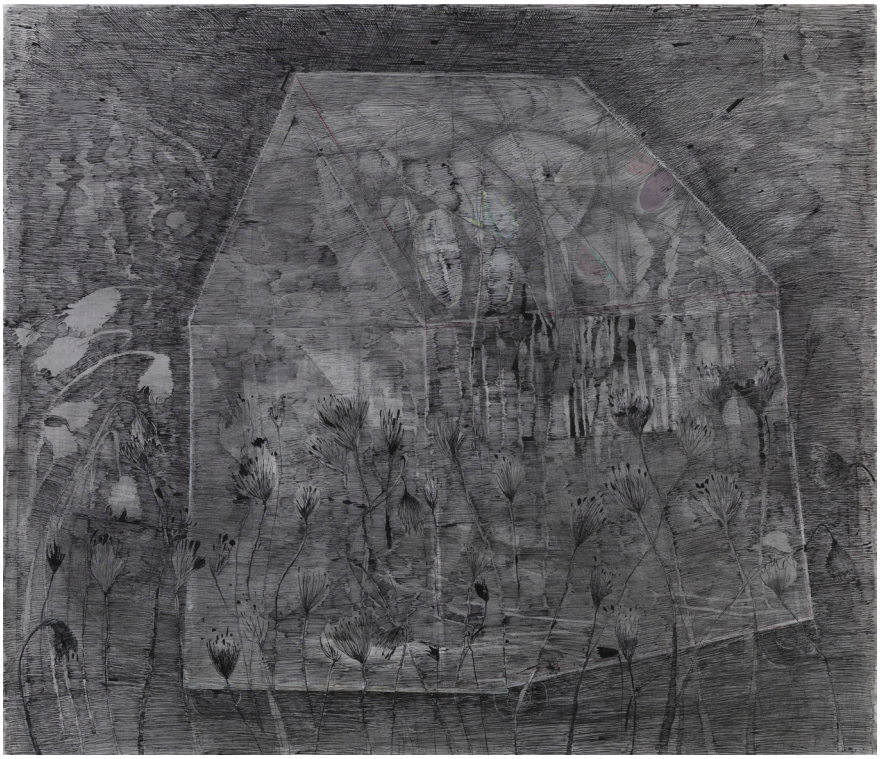

130 x 150 cm

Τζένη Αντωνοπούλου

***Αναγέννηση*, 2022**
Ακρυλικά και μολύβια σε χαρτί craft

Tzeni Antonopoulou

***Rebirth*, 2022**
Acrylics and pencils on craft paper

Έργο αναφορά στη χθόνια και δισυπόστατη φύση του δέντρου ως εικόνα και υπενθύμιση ενός κύκλου που δεν τελειώνει ποτέ.. Στον θαυμαστό κόσμο των φυτών, ο αέναος αυτός κύκλος είναι συνώνυμο της ζωής, είναι πνοή, ανάσα, οξυγόνο. Είναι η βεβαιότητα πως όσο, όπου και όταν υπάρχει συνέχεια..., τέλος δεν υπάρχει. Η ανα-γέννηση της φύσης αργά ή γρήγορα πάντα έρχεται. Σαν γιορτή.

Τζένη Αντωνοπούλου

This work is a reference to the chthonic and two-dimensional nature of the tree as an image and a reminder of a cycle that never ends. In the wondrous world of plants, this perpetual cycle is synonymous with life, it is breath, oxygen. It is the certainty that as long as, wherever and whenever there is continuity..., there is no end. The rebirth of nature sooner or later always comes. Like a celebration.

Tzeni Antonopoulou

210 x 60 cm

Αννίτα Αργυροπλιοπούλου

Ιουλία, 2000
Σύρμα, papier mache, πλέξιγκλας

Annita Argiroiliopoulou

Julia, 2000
Wire, papier mache, plexiglas

Όταν η φύση εισβάλλει με την ορμή και την απλότητά της, το σχήμα αποκτά νόημα. Ρίζες και ζωή, παρόν, παρελθόν και μέλλον σε γαλήνια συνύπαρξη.

Αννίτα Αργυροπλιοπούλου

When nature invades with its momentum and simplicity, the shape becomes meaningful. Roots and life, present, past and future in peaceful coexistence.

Annita Argiroiliopoulou

199 x 71 x 15 cm

Χρύσα Βέργη

***Retiro II*, 2020**

Ακρυλικό και λάδι σε καμβά

Chrysa Verghi

***Retiro II*, 2020**

Acrylic and oil on canvas

Η ζωγραφική στη φύση συνεπάγεται δέος, ελευθερία, αίσθηση εσωτερικής απεραντοσύνης, ένωση με τη Μήτρα, με την παγκόσμια Μητέρα, αίσθηση ότι ανήκω εκεί, επιστρέφω εκεί, είμαι μέρος τού συνόλου, είναι η επανασύνδεση με την Αρχή μου. Μού υπενθυμίζει διαρκώς το υπερβατικό, το θείο και το αρχέγονο, την άρρηκτη σχέση φύσης και ανθρώπου, την αίσθηση του μέτρου, της αρμονίας, της ισορροπίας, της συνέχειας και του θαύματος του κύκλου της ζωής: έρωτας, αναπαραγωγή, αναγέννηση, φθορά, θάνατος.

Χρύσα Βέργη

Painting in nature implies awe, freedom, a sense of inner vastness, union with the womb of the universal Mother, a sense of belonging there, returning there, being part of the whole, it is a reconnection with my Principle. It constantly reminds me of the transcendent, the divine and the primordial; the indissoluble relationship between nature and man, the sense of measure, of harmony, balance, continuity and the miracle of the cycle of life: love, reproduction, rebirth, decay, death.

Chrysa Verghi

131 x 250 cm

Ανδρέας Βούσουρας

Far cry, 2024 - 25
Ξύλο, μέταλλο, χαρτί, πλέξιγκλας

Andreas Vousouras

Far cry, 2024 - 25
Wood, metal, paper, plexiglass

Φαντάστηκα ένα κρεβάτι του Προκρούστη
πάνω του, ένα ακρωτηριασμένο κομμάτι δένδρου
Προκρούστης, οι σύγχρονες κοινωνίες του ύστατου καπιταλισμού
Το δέντρο κραυγάζει χωρίς ήχο
Το μέλλον έρχεται καταπάνω μας
(στον Eric Dolphy)

Ανδρέας Βούσουρας

I imagined a bed of Procrustes
on it, a mutilated piece of tree
Procrustes, the modern societies of ultimate capitalism
The tree screams without sound
The future is coming towards us
(to Eric Dolphy)

Andreas Vousouras

Διαστάσεις μεταβλητές / Variable dimensions

Νίκος Γιαβρόπουλος

Les Fleurs du mal, 2019
Βίντεο εγκατάσταση
Οθόνη, ψηφιακή εκτύπωση, πλέξιγκλας
Διάρκεια: mp4 βίντεο σε επανάληψη

Nikos Giavropoulos

Les Fleurs du mal, 2019
Video Installation
TV Screen, digital print, plexiglass
Duration: Looping video mp4

Το έργο *Les Fleurs du Mal* αντλεί έμπνευση από την πλούσια εικονογραφία της φλαμανδικής ζωγραφικής "still life" και ζωντανεύει με χιούμορ "moving life" (νεολογισμός του καλλιτέχνη) την κίνηση των λουλουδιών καθώς αυτά ανθίζουν. Ωστόσο, μέσα από εικόνες εργοστασίων και πυρκαγιών, μας εισάγει στον ζοφερό κόσμο της κλιματικής κρίσης, η οποία αποτελεί πλέον αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα. Η σύζευξη αυτών των αντιθέσεων προσφέρει μια οπτική εμπειρία που συνδυάζει την ομορφιά με την ανησυχία για το μέλλον του πλανήτη μας.

Νίκος Γιαβρόπουλος

The art work *Les Fleurs du Mal* draws inspiration from the rich iconography of Flemish "still life" painting and humorously animates "moving life" (a neologism coined by the artist), depicting the movement of flowers as they bloom. However, through images of factories and wildfires, it introduces us to the grim world of the climate crisis, which has become an undeniable reality. The coupling of these contrasts offers a visual experience that combines beauty with a deep concern for the future of our planet.

Nikos Giavropoulos

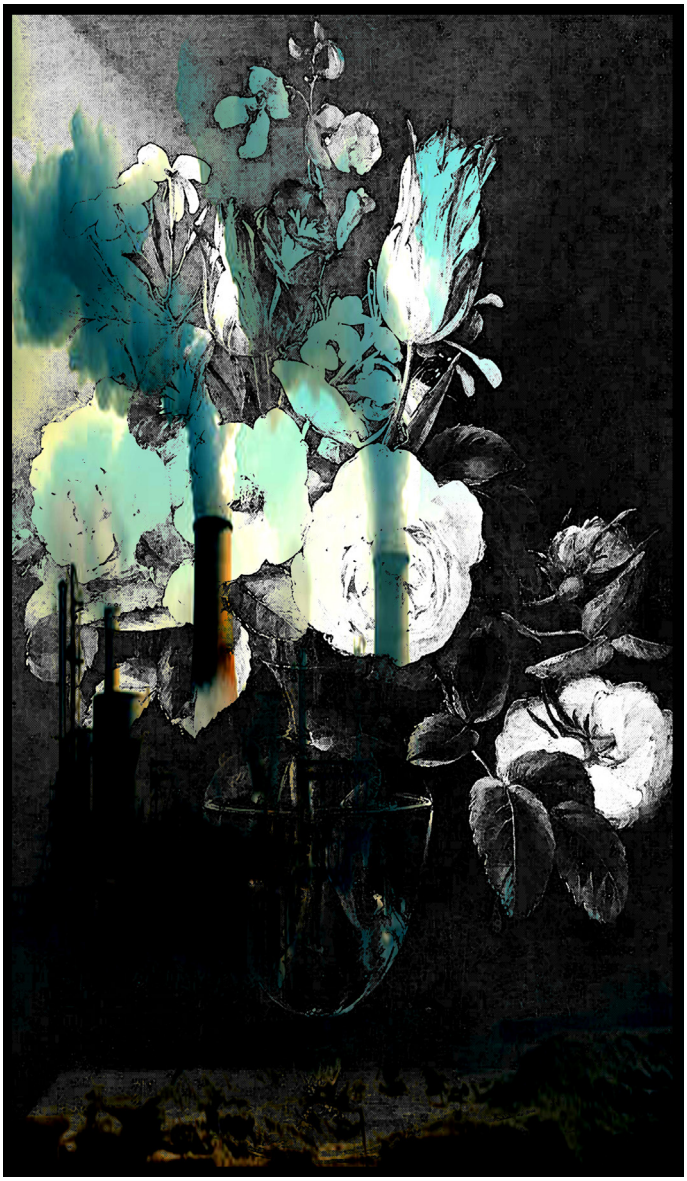

Μαρίνα Γκενάντιεβα

Taraxacum cyprium H. Lindb. fil.
(*Endemic of Cyprus*) *-TS-50*, 2024
Μολύβια ακουαρέλας σε χαρτί

Με την ευγενική παραχώρηση της
Γκαλερί Ζουμπουλάκη

Marina Genadieva

Taraxacum cyprium H. Lindb. fil.
(Endemic of Cyprus) -TS-50, 2024
Watercolor pencils on paper

Courtesy of Zoumboulakis Gallery

Η σειρά ζωγραφικών έργων "Ναρκολούλουδα" αφηγείται την ιστορία επιβίωσης των σπάνιων λουλουδιών, στο ιδιαίτερο καθεστώς της Νεκρής Ζώνης της Κύπρου, απεικονίζοντας υβρίδια λουλουδιών με νάρκες και άλλα πολεμικά αντικείμενα ζωγραφισμένα με όρους βοτανολογίου. Σε αυτή τη μεταφορική σύνθεση, η νάρκη μεταμορφώνεται από φονικό όπλο σε προστατευτικό «βάζο» που διασφαλίζει τη ζωή του λουλουδιού. Η καλλιτεχνική αυτή προσπάθεια, βασισμένη σε επιστημονική και δια ζώσης έρευνα στο πεδίο, έχει στόχο να αναδείξει την οικολογική σημασία της Νεκρής Ζώνης και να τονίσει τον αντίκτυπο της πολιτικής αυτής συνθήκης στον φυσικό κόσμο.

Μαρίνα Γκενάντιεβα

The series of paintings "Mineflowers" tells the story of the survival of rare flowers in the special regime of the Dead Zone of Cyprus, depicting flower hybrids with mines and other war objects painted in botanical terms. In this metaphorical composition, the mine is transformed from a lethal weapon into a protective 'vase' that ensures the life of the flower. This artistic endeavour, based on scientific and field research, aims to highlight the ecological importance of the Dead Zone and to emphasize the impact of this political treaty on the natural world.

Marina Genadieva

42 x 32 cm

Μίλτος Γκολέμας

Στάχυα, 2018
Λάδι και άμμος σε μουσαμά

Miltos Golemas

Straws, 2018
Oil and sand on canvas

Στάχυα
Ώριμα χρυσοκίτρινα
Κάτω απ'τον καλοκαιρινό ήλιο
Λικνίζονται απαλά
Σ' ένα φύσημα του ανέμου
Αγγίζουν με τα άγανά τους
Το ένα το άλλο
Σπρώχνονται παιχνιδιάρικα
Ψιθυρίζουν
Συνομιλούν μυστικά
Ανακατεύουν τις μυρωδιές της γης
Με το άρωμά τους
Ένα άρωμα όλο φρέσκο ψωμί.

Μίλτος Γκολέμας

Straws
Mature golden yellow
Under the summer sun
They sway gently
In a gust of wind
Touching with their thorns
One on top of the other
Pushing playfully
Whispering
Chatting in secret
Stirring the scents of the earth
With their fragrance
A fragrance of fresh bread.

Miltos Golemas

142 x 250 cm

Παναγιώτης Δαραμάρας

Το μυστικό του χρυσού λουλουδιού, 2024
Ξύλο, χαρτί, φύλλα χρυσού

Ευγενική παραχώρηση της Γκαλερί 7

Panagiotis Daramaras

The secret of the golden flower, 2024
Wood, paper, gold leaf

Courtesy of Gallery 7

Ο τίτλος είναι δανεισμένος από τη μετάφραση αρχαίων κειμένων της Κίνας στο ομότιτλο βιβλίο του Ρίχαρντ Βίλχελμ, που το χαρακτηρίζει η ένωση, η σύνθεση μέσω μιας κίνησης μεταμόρφωσης και ασυνέχειας.

Παναγιώτης Δαραμάρας

The title is borrowed from the translation of ancient Chinese texts in Richard Wilhelm's book of the same name, which is characterized by union, synthesis through a movement of transformation and discontinuity.

Panagiotis Daramaras

Διαστάσεις μεταβλητές / Variable dimensions

Μάρθα Δημητροπούλου

***Spine*, 2006-2007**
Αποξηραμένο φυτό, πολυεστέρας

Martha Dimitropoulou

***Spine*, 2006-2007**
Dried plant, polyester

Το έργο *Spine* (2006-2007) παρουσιάζει μια κάθετη, επιμήκη δομή που παραπέμπει σε σπονδυλική στήλη. Είναι κατασκευασμένο από αποξηραμένα άνθη του φυτού *Acanthus spinosus**, τα οποία έχουν επικαλυφθεί με χρωματισμένο πολυεστέρα, δημιουργώντας μια εντυπωσιακή, λαμπερή γαλαζοπράσινη επιφάνεια. Η χρήση του φυσικού υλικού υπογραμμίζει τη σύνδεση του οργανικού με το ανθρώπινο σώμα, ενώ ο πολυεστέρας προσδίδει βιομηχανικό χαρακτήρα, θέτοντας ερωτήματα για τη σχέση φύσης-τεχνολογίας.

* Το είδος Άκανθος η ακανθώδης (*Acanthus spinosus*), με κοινή ονομασία κοινή άκανθα ή μουντρίνα, ανήκει στην οικογένεια των Ακανθιδών (Acanthaceae). Τα φύλλα τόσο της ακάνθου της ακανθώδους (A. spinosus), και πολύ περισσότερο της ακάνθου της απαλής *(A. mollis)* έχουν θεωρηθεί ως το κύριο μοντέλο έμπνευσης για το Κορινθιακό κιονόκρανο.

Μάρθα Δημητροπούλου

Spine (2006-2007) presents a vertical, elongated structure that resembles a spine. It is made from dried flowers of the plant *Acanthus spinosus**, which have been coated with coloured polyester, creating a striking, shimmering blue-green surface. The use of the natural material highlights the connection between the organic and the human body, while the polyester lends an industrial character, raising questions about the relationship between nature and technology.

** The Acanthus spinosus species, commonly known as the common acanthus or muntrina, belongs to the Acanthaceae family. The leaves of both the Acanthus spinosus and, even more so, the Acanthus mollis have been considered the main inspiration for the Corinthian cape.*

Martha Dimitropoulou

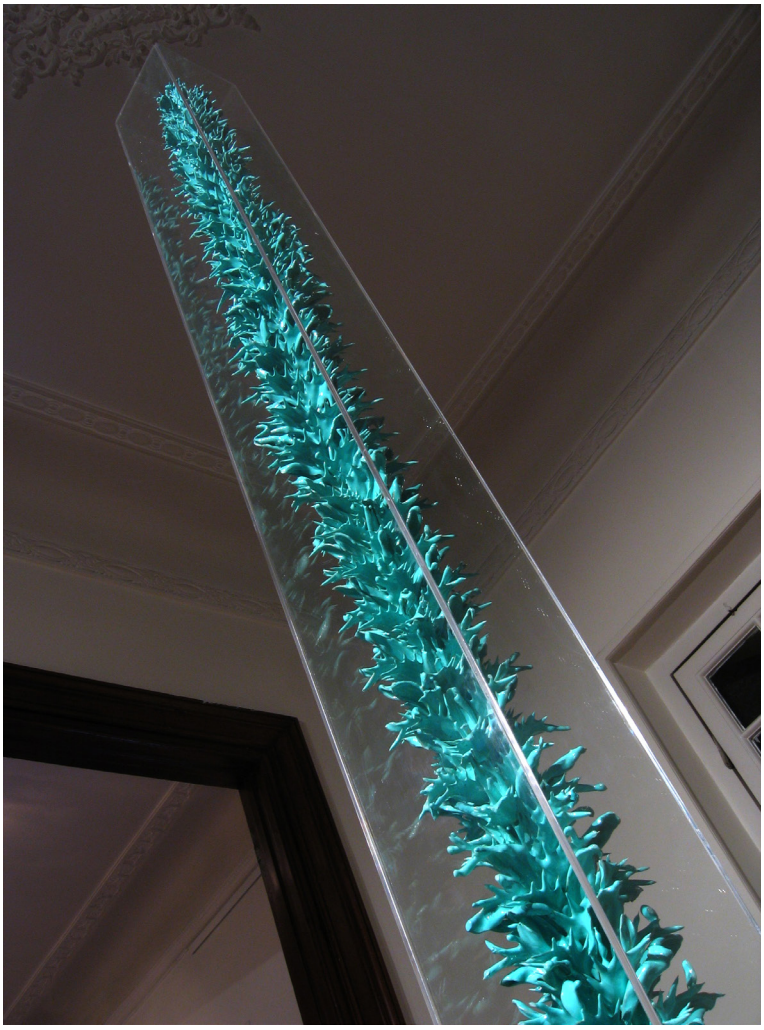

268 x 10 x 10 cm

Θαλασσινή Δούμα

***Ανακάλυψέ με*, 2024**
Φωτογραφία, Αμαζόνιος 2014

Thalassini Douma

Discover me, 2024
Photo, Amazon 2014
Fine art print 2025 (1/6)

Μέσα από πολλαπλά επίπεδα και ρωγμές, το ζωντανό υφαντό της Μητέρας Φύσης στον Αμαζόνιο συνυπάρχει με τα σιωπηλά απομεινάρια της, οδηγώντας μας σε ένα ταξίδι ανακάλυψης. Το βλέμμα και ο νους περιπλανιούνται σε έναν κόσμο όπου το φανερό συναντά το αφανές, αποκαλύπτοντας τη βαθιά σύνδεσή μας με το άγνωστο και τον παλμό της ίδιας της ζωής.

Θαλασσινή Δούμα

Through multiple layers and cracks, the living tapestry of Mother Nature in the Amazon coexists with her silent remnants, guiding us on a journey of discovery. The gaze and mind wander in a world where the visible meets the invisible, revealing our deep connection with the unknown and the very pulse of life itself.

Thalassini Douma

80 x 120 cm

Μάρω θεοδώρου

Tubuli II, 2024
Λουλούδι: πηλός stoneware,
λευκό γυαλιστερό υάλωμα
Σωλήνες: μαύρος χυτός πηλός stoneware
Θερμοκρασία ψησίματος 1200°C

Maro Theodorou

Tubuli II, 2024
Flower: stoneware, white glossy glaze
Pipes: black cast stoneware
Baking temperature 1200°C

Με έμπνευση από τοιχογραφία στο ακρωτήριο της Σαντορίνης, δημιουργώ μια προσωπική καταγραφή της εικόνας του κρόκου. Σωλήνες *Tubuli* συνδέουν άρρηκτα το νερό με το ανθισμένο κομμάτι του λουλουδιού που διαπερνούν. Μια σχέση βασισμένη στην ανατροφοδότηση, στην οποία το νερό γεννά, συντηρεί και εξελίσσει το φυτό, πάντα μέσα από μια καθορισμένη διαδρομή.

Μάρω θεοδώρου

Inspired by a fresco in the cape of Santorini, I create a personal record of the image of saffron. *Tubuli* tubes inextricably link the water to the flowering part of the flower they pierce. A relationship based on feedback, in which water gives birth, sustains and develops the plant, always through a defined path.

Maro Theodorou

26.5 x 31 x 34.5 cm

Μάριον Ιγγλέση

Μύρισε, 2025
Βίντεο, διάρκεια 2''
Συσκευή Αρωματοθεραπείας Υπερήχων
Αιθέρια έλαια: πεύκο Σιβηρίας,
πεύκο παραθαλάσσιο (*Pinus pinaster*),
κέδρος, κυπαρίσσι

Marion Inglessi

Smell, 2025
Video, 2" duration
Ultrasonic Aromatherapy Diffuser
Essential Oils: Siberian pine, maritime pine *(Pinus pinaster*), cedar, cypress

Το βίντεο τραβήχτηκε σε όρθια κατεύθυνση και προβάλλεται με τον ίδιο τρόπο σε οθόνη στριμμένη κάθετα στις 90^0.
Με σχεδόν εμμονικά κοντινά πλάνα επιχειρώ να εισχωρήσω στα δέντρα, να δω την μυρωδιά από τις πευκοβελόνες, να αγγίξω τον ήχο από το θρόισμά τους, να μυρίσω το χρώμα τους, σε μια προσπάθεια δημιουργίας συναισθησίας όρασης, όσφρησης και ήχου.

Μάριον Ιγγλέση

This video was shot in portrait format. It is also displayed on a 90^0 rotated monitor.
With almost obsessive close-ups, I try to penetrate the trees, see the smell of the pine needles, touch their rustling sound, smell their color, in an attempt to create a synesthesia of sight, smell and sound.

Marion Inglessi

Μαριγώ Κάσση

Αποτυπώματα της φύσης – Πευκοβελόνες, 1994
Από τη σειρά «Ο Κήπος στην Ανάβυσσο»
Μικτή τεχνική: Λάδι σε λινό,
πευκοβελόνες, χαρτί

Marigo Kassi

Footprints of nature - Pine needles, 1994
From the series "The Garden in Anavyssos"
Mixed media: Oil on linen, pine needles, paper

"Ο κήπος στην Ανάβυσσο", είναι από τις λίγες ενότητες έργων μου " Εκ του φυσικού". Ο φράχτης με τα ξερόκλαδα ως θέμα και οι πευκοβελόνες ως υλικό μεταμορφώθηκαν σε τοπία ενός μικρόκοσμου. Οι πευκοβελόνες παρά το αιχμηρό της υλικότητάς τους, έχουν πλαστικότητα και δημιουργούν ρυθμούς απρόβλεπτους. Το να δουλεύω, έξω, κάτω από τα πεύκα με τα φυσικά υλικά ήταν η ίδια η αίσθηση του καλοκαιριού: θάλασσα, ξερόχορτα, τζιτζίκια, αγαπημένα πρόσωπα, ξεγνοιασιά...

Μαριγώ Κάσση

"The garden in Anavyssos" is one of the few units of my works "By nature". The dry branches of the fence as a theme and the pine needles as material, transformed into landscapes of a microcosm. Despite their sharp materiality, the pine needles create plasticity and unpredictable rhythms. Working outside, under the pine trees with the natural materials was the very feeling of summer:sea, dry grass, cicadas, loved ones, relaxation...

Marigo Kassi

83 x 122 cm

Παναγιώτης Κουλουράς

Άτιτλο, 2024
Ακουαρέλα σε χαρτί 200 γραμμαρίων

Panagiotis Koulouras

Untitled, 2024
Watercolour on 200 gr paper

Δεν έχω πραγματικά τίποτα να αφηγηθώ, ούτε έναν σκοπό ή έστω ένα νόημα. Αφήνομαι στη μαγεία μιας απόλυτα ερωτικής παρατήρησης του φωτός πάνω στην ύλη, με έναν φοβερό ψυχικό και πνευματικό αγώνα αναγνώρισης και αποκάλυψης της ποίησης (σαν αυτό να είναι το τελευταίο καταφύγιο).

Παναγιώτης Κουλουράς

I don't really have anything to narrate, not a purpose or even a meaning. I am left to the magic of an absolutely erotic observation of light on matter, with a terrible mental and spiritual struggle to recognize and reveal poetry (as if this were the last refuge).

Panagiotis Koulouras

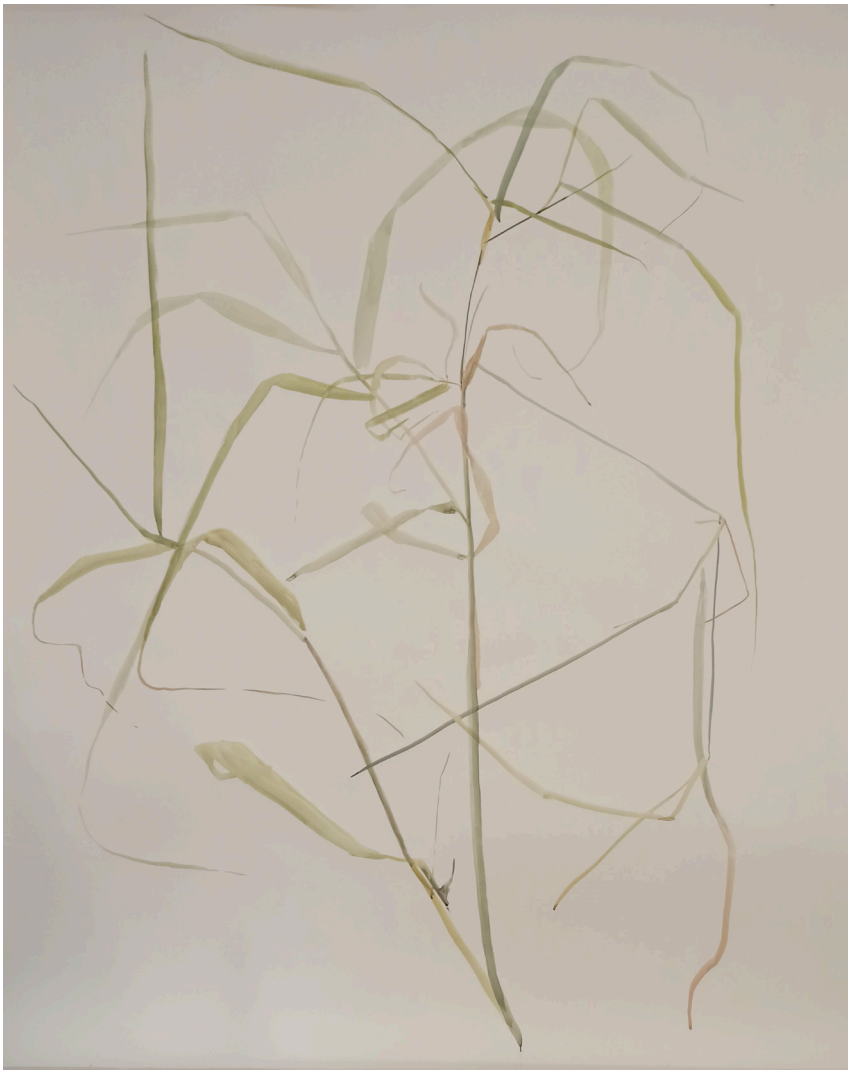

200 x 152 cm

Rob Kesseler

Σπόροι, 2024
Τροποποιημένες εικόνες από μικροσκόπιο
Castilleja exserta, Eryngium creticum

Rob Kesseler

Seeds, 2024
Modified microscope images
Castilleja exserta, Eryngium creticum

ΣΠΟΡΟΙ
Μια σειρά από πολύπλοκες μικροσκοπικές διαδικασίες χρησιμοποιήθηκαν για τη λήψη εικόνων μικρών σπόρων που συλλέχθηκαν στην Ελλάδα και από όλο τον κόσμο. Οι ασπρόμαυρες εικόνες που προέκυψαν τροποποιήθηκαν με την προσθήκη πολλών λεπτών στρωμάτων χρώματος για να αντικατοπτρίζουν λειτουργικά και δομικά χαρακτηριστικά των φυτών ώστε να δημιουργήσουν εικόνες που βρίσκονται μεταξύ επιστήμης και συμβολισμού.

Rob Kesseler

SEEDS
A range of complex microscopy processes were employed to capture images of small seeds collected in Greece and from around the world. The resulting black and white images were modified by the addition of many subtle layers of colour to reflect functional and structural characteristics to create images that lie somewhere between science and symbolism.

Rob Kesseler

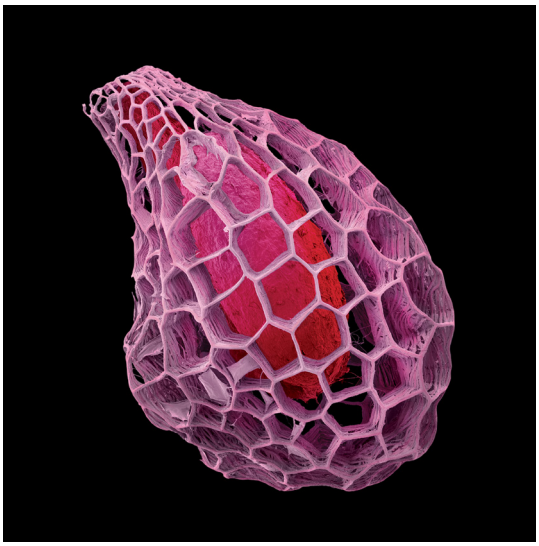

40 x 40 cm

40 x 40 cm

Βασιλική Λευκαδίτη

***Σκιές*, 2021**
Μελάνι σε χαρτί

Vassiliki Lefkaditi

***Shadows*, 2021**
Ink on paper

20 Αυγούστου 2021, Κεφαλονιά.
Κοιτάζοντας το μελάνι που μόλις είχα τελειώσει βαθυστόχαστα αναρωτήθηκα:
«Αν ο Pollock με έβλεπε τι θα έλεγε; Θα έλεγε πως είμαι μεσοαστή Ελληνίδα νοικοκυρά, απόφοιτη Καλών Τεχνών, τρελαίνομαι να παίζω με το μελάνι, να κάνω τούρτες και να πηγαίνω διακοπές στην Κεφαλονιά».

Βασιλική Λευκαδίτη

August 20, 2021. Kefalonia
Looking at the ink I had just completed, I wondered.
" If Pollock could see me now, what would he say? He would say that I am a middle class housewife, a Fine Arts graduate, mad about ink, baking cakes and going on vacation to Kefalonia".

Vassiliki Lefkaditi

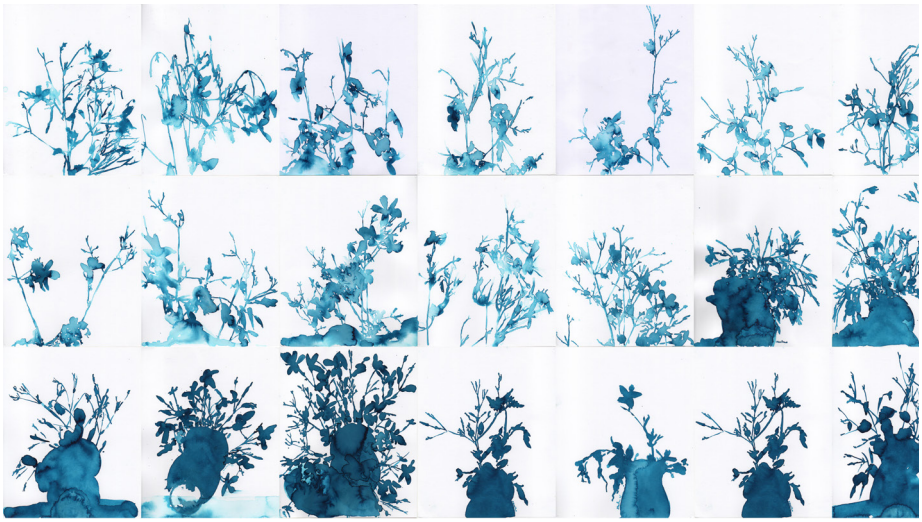

72 x 136,5 cm

Αγγελική Λόη

Πλατανόφυλλα στο χώμα, 2015
Σκόνες αγιογραφίας, βαμβακερό πανί

Aggeliki Loi

Plane leaves on the ground, 2015
Iconography powders, cotton cloth

Το έργο *Πλατανόφυλλα στο χώμα* δημιουργήθηκε με μια προσωπική τεχνική, όπου χρησιμοποιώντας ζωντανά φύλλα και σκόνες αγιογραφίας, αποτυπώνω τα ίχνη τους πάνω στη γη. Ο τόπος που γεννήθηκα (Ναύπακτος) έχει άφθονα πλατάνια και δάση ολόκληρα. Στις παραλίες της τα φύλλα ακουμπούν στο νερό και αποτελούν το σήμα κατατεθέν της πόλης μου. Σήμερα δυστυχώς συντελείται μια μαζική καταστροφή αυτών των αιωνόβιων δένδρων (στον τόπο μου και όχι μόνο), τα οποία έχουν χαρακτηριστεί φυσικά διατηρητέα μνημεία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, από έναν μύκητα (*Ceratocystis platani)* ο οποίος έχει εισαχθεί στην Ευρώπη από τη Βόρεια Αμερική, σκοτώνει τα πλατάνια και είναι εξαιρετικά μεταδοτικός. Η ασθένεια του μεταχρωματικού έλκους του πλατάνου, όπως λέγεται, προσβάλλει τις ρίζες, τον κορμό και τα κλαδιά τους και μετά από κάποιο διάστημα νεκρώνει τα αιωνόβια δέντρα. Ειδικά τα πλατάνια της Ελλάδας *(Platanus orieatalis)* εμφανίζουν πολύ μεγάλη ευπάθεια στην ασθένεια. Το συγκεκριμένο παθογόνο έχει χαρακτηριστεί από την Ε.Ε. ως παθογόνο καραντίνας, όπου ο νούμερο ένα τρόπος διάδοσης της ασθένειας των πλατανιών είναι ο άνθρωπος.

Αγγελική Λόη

The work *Plane leaves on the ground* was created with a personal technique where I use living leaves and iconography powders to trace their traces on the earth. The place where I was born (Nafpaktos) has plenty of plane trees and whole forests. On its beaches the leaves touch the water, they are the trademark of my city and have been declared natural monuments of our cultural heritage. Today, unfortunately, there is a massive destruction of these century-old trees (in my place and not only) by a fungus *(Ceratocystis platani)* which has been introduced to Europe from North America. It kills plane trees and is highly contagious. The disease, known as plane trees metachromatic ulcer, attacks the roots, trunk and branches of the trees and after a certain period of time kills the old trees. Especially the plane trees of Greece (*Platanus orieatalis*) show a very high susceptibility to the disease. This pathogen has been classified by the EU as a quarantine pathogen, where the number one way of spreading the disease of plane trees is man.

Aggeliki Loi

250 x 150 cm

Αλέξανδρος Μαγκανιώτης

The Green Man, 2024
Ακρυλικοί μαρκαδόροι σε πλέξιγκλας

Alexandros Maganiotis

The Green Man, 2024
Acrylic markers on plexiglas

Στο έργο μου βλέπουμε έναν άνθρωπο-υβρίδιο, το μυϊκό του σύστημα αρχίζει να πρασινίζει σε αρμονία με το φυσικό περιβάλλον των φυτών, αρχίζει να μεταμορφώνεται σε φυτό. Τα δάχτυλά του αναπτύσσουν φύλλα σε έναν διάλογο με τα δέντρα που απεικονίζονται στο φόντο, στο φυτολόγιο. Ο πράσινος άνθρωπος μπορεί να ληφθεί ως ένα σύμβολο της αναγέννησης της φύσης. Επίσης, με ενδιέφερε να εξερευνήσω τις αναλογίες και τις ομοιότητες μεταξύ ανθρώπου και φυτών.

Αλέξανδρος Μαγκανιώτης

In my work we see a hybrid man, his muscular system begins to green in harmony with the natural environment of plants, he begins to transform into a plant. His fingers develop leaves in a dialogue with the trees depicted in the background, in the herbarium. The green man can be taken as a symbol of the rebirth of nature. I was also interested in exploring the analogies and similarities between man and plants.

Alexandros Maganiotis

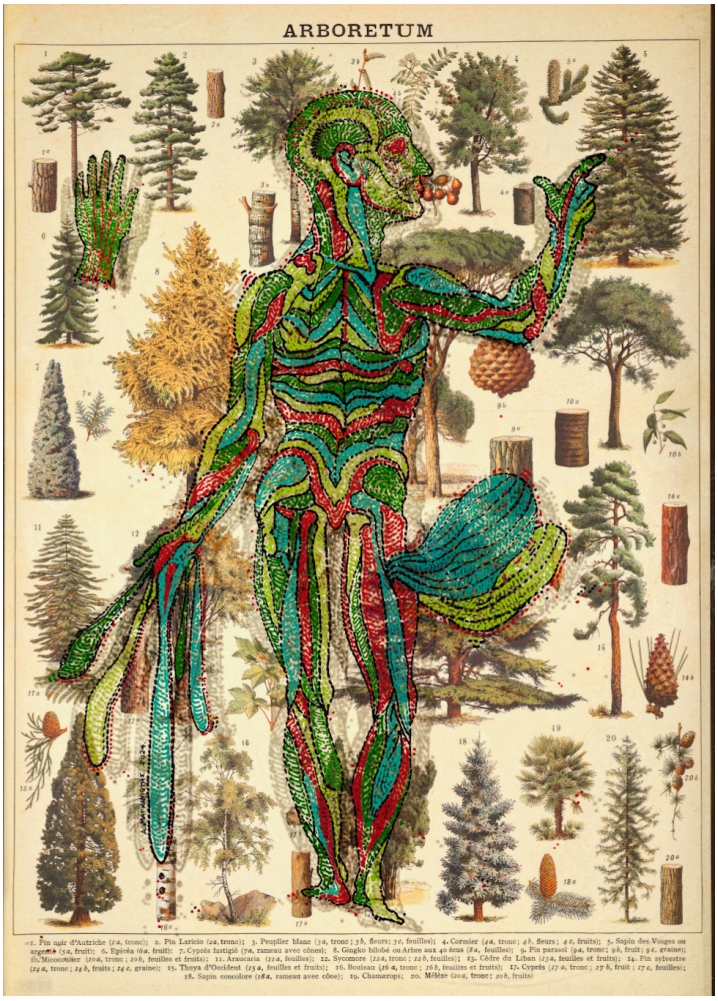
ARBORETUM
1. Pin noir d'Autriche (1a, tronc); 2. Pin Laricio (2a, tronc); 3. Peuplier blanc (3a, tronc; 3b, fleurs; 3c, feuilles); 4. Cormier (4a, tronc; 4b, fleurs; 4c, fruits); 5. Sapin des Vosges ou argenté (5a, fruit); 6. Epicéa (6a, fruit); 7. Cyprès fastigié (7a, rameau avec cônes); 8. Gingko bilobé ou Arbre aux 40 écus (8a, feuilles); 9. Pin parasol (9a, tronc; 9b, fruit; 9c, graine); 10. Mancochier (10a, tronc; 10b, feuilles et fruits); 11. Araucaria (11a, feuilles); 12. Sycomore (12a, tronc; 12b, feuilles); 13. Cèdre du Liban (13a, feuilles et fruits); 14. Pin sylvestre (14a, tronc; 14b, fruits; 14c, graine); 15. Thuya d'Occident (15a, feuilles et fruits); 16. Bouleau (16a, tronc; 16b, feuilles et fruits); 17. Cyprès (17a, tronc; 17b, fruit; 17c, feuilles); 18. Sapin concolore (18a, rameau avec cône); 19. Chamarops; 20. Mélèze (20a, tronc; 20b, fruits)

70 x 50 cm

Μιχάλης Μανουσάκης

Ειρωνικό πέρασμα για όνειρα ανέφικτα, 2009
Ακρυλικό και κάρβουνο σε ξύλο

Michalis Manousakis

Ironic passage for dreams unattainable, 2009
Acrylic and charcoal on wood

Δένδρο, πέρασμα,
με τραύμα απ' ανθρώπινη χειρονομία
για όνειρα ανέφικτα

Μιχάλης Μανουσάκης

Tree, passage,
with trauma from human gesture
for dreams unattainable

Michalis Manousakis

100 x 140 cm

Κυριακή Μαυρογεώργη

Agapanthus Girl, 2024
Επιχρωματισμένη πορσελάνη με γυαλιστερό γυαλί, συνθετικό λουλούδι

Kyriaki Mavrogeorgi

Agapanthus Girl, 2024
Colored porcelain with glossy glass, synthetic flower

Το έργο μου *Agapanthus Girl* ανήκει στη σειρά "Spring is back again", όπου δημιουργώ υβρίδια με σώματα παιδιών και ζώων και κεφάλια λουλουδιών. Μέσα από αυτές τις μορφές διαπραγματεύομαι την άρρηκτη σχέση των ζωντανών όντων και την αλληλοεξάρτησή τους καθώς και την ισότιμη σημασία τους.

Κυριακή Μαυρογεώργη

My work *Agapanthus Girl* belongs to the "Spring is back again" series, where I create hybrids with child and animal bodies and flower heads. Through these forms I negotiate the inseparable relationship of living beings and their interdependence as well as their equal importance.

Kyriaki Mavrogeorgi

Χριστίνα Μήτρεντσε

Εγκατάσταση Funga, 2024
Χειροποίητα επεξεργασμένα βιβλία, σκόνη ακρυλικού, γλάστρα με φυτό, 4 χειροποίητες μεταξοτυπίες σε χαρτί, 10 αντίτυπα το καθένα, (Plantin-Moretus Dynasty). Εικονικό πορτρέτο μανιταριών_Moretus III & V,
70 x 55 cm το καθένα
Μεταβλητές διαστάσεις

Όλα τα έργα παραχώρηση της καλλιτέχνιδας και της Citronne Galleries

Christina Mitrentse

Funga installation, 2024
Hand Crafted & altered books, powder, plant pot, hand-pulled screenprints on paper x 4, limited edition of 10 each, (Plantin- Moretus Dynasty)
Iconic Fungi Portrait_Moretus III & V,
70 x 55 cm each
Dimensions variable

All artworks courtesy of the artist and Citronne Galleries

Η εγκατάσταση της Χριστίνας Μήτρεντσε αποτελείται από χειροποίητες μεταξοτυπίες πορτρέτα της δυναστείας Plantin-Moretus και χειροποίητα γλυπτά μανιταριών από βιβλία. Η παρασιτική φύση των μυκήτων φαίνεται να ζει από τον «ξενιστή» τους στην Εικονογραφία, υποδηλώνοντας τη βεβαιότητα της φθοράς, την θνητότητα, και μια θεϊκή ομορφιά που γεννήθηκε από τη μετάλλαξη.
Η καταστροφή οδηγεί σε αναγέννηση: βασισμένο στην ιδέα ότι τα μανιτάρια, όπως και τα βιβλία, είναι αποθήκες γνώσης και καταλύτες για μεταμόρφωση. Και τα δύο λειτουργούν ως ενδιάμεσα μεταξύ του θανάτου και της ζωής - τα μανιτάρια* βοηθώντας στην αναγέννηση του φυσικού κόσμου και τα βιβλία εξασφαλίζοντας ότι η σοφία επανερμηνεύεται για να θρέψει το μέλλον. Τα γλυπτά θίγουν επίσης τη σχέση της άυλης γνώσης με την ενσώματη εμπειρία και την υλικότητα. Η σημασία της μυκητολογίας για την κοινωνία, καθώς οι απίστευτες ιδιότητες των μυκήτων, οι ιστορίες τους, καθώς και οι αμέτρητες χρήσεις τους στα υλικά, στην ιατρική και στην οικολογία έχουν θετικό αντίκτυπο στον πλανήτη. Μία αντιστοιχία που η καλλιτέχνης έχει εμμονικά διερευνήσει στις πιο χαρακτηριστικές χειροποίητες σειρές της καλλιτεχνικής της πρακτικής: την κοσμική ομοιότητα των βράγχιων των μυκήτων με τις σελίδες του βιβλίου, λαμβάνοντας επίσης υπόψη την άποψη ότι η μορφογένεση των βιβλίων δεν περιορίζεται από προκαθορισμένες ιδέες, αλλά μπορεί να είναι ολική.

Χριστίνα Μήτρεντσε

*Στις βιοεπιστήμες πλέον τα μανιτάρια αποτελούν το δικό τους βασίλειο με τον πρόσφατο όρο *funga*, όπως οι καθιερωμένοι όροι *πανίδα* για τα ζώα και *χλωρίδα* για τα φυτά.

Christina Mitrentses' installation is made of screen-printed portraiture from Plantin-Moretus dynasty and hand crafted mushroom sculptures made of books. Fungi's parasitical nature appear to live of their 'host' in the Iconography, suggesting the certainty of decay, the absurdity of mortality, the transience of life, and a divine beauty born from mutation.
Destruction leads to rebirth. Founded on the concept that mushrooms, like books, are repositories of knowledge and catalysts for transformation. Both serve as intermediaries between death and life - Funga* by facilitating the regeneration of the natural world, and books by ensuring that wisdom reinterpreted to nourish the future. The mushroom sculptures address the relationship of disembodied knowledge to embodied experience and materiality. The significance of mycology to society, as increasingly fungi's incredible properties, their histories, as well as their innumerable uses in materials, medicine, and ecology are having a positive impact on the planet. A correspondence Mitrentse has obsessively explore in the most distinctive handmade tropes of her art practice, the cosmic similarity of fungus gills with the bookpages, also taking the view that the morphogenesis of books is not limited by preconceived ideas, but it can be total.

Christina Mitrentse

*In life sciences, *funga* is a recent term for the kingdom fungi similar to the longstanding *fauna* for animals and *flora* for plants.

70 x 55 cm

Αντωνία Παπατζανάκη

Xylem – Poplar 2, 2024
Ανοξείδωτος χάλυβας, πλέξιγκλας, φως

Antonia Papatzanaki

Xylem – Poplar 2, 2024
Stainless steel, plexiglas, LED lights

Το φως διαπερνά την πορεία του έργου μου, το οποίο εξερευνά τη δομή και τη φύση της πραγματικότητας ενώ συνδέει τη γλυπτική και την αρχιτεκτονική με την εμπειρία του φωτός. Το έργο μου εκπέμπει φως, το οποίο αλληλοεπιδρά και μεταμορφώνει την αντίληψή μας για τον χώρο και το πέρασμα του χρόνου.
Η πρόσφατη δουλειά μου αντλεί έμπνευση από τη βιολογία και τις περιβαλλοντικές ανησυχίες. Εμπνέεται από εικόνες μικροσκοπίων των εσωτερικών δομών που χρησιμοποιεί η φύση για να δημιουργήσει πολυπλοκότητα και ζωή. Στοχεύει στην ευαισθητοποίηση του κοινού για τη σημασία των φυτών ως βάση για την οικολογική ισορροπία.
Το *Xylem-Poplar 2* είναι ένα φωτεινό γλυπτό από ανοξείδωτο χάλυβα κομμένο με λέιζερ, πλέξιγκλας και φως, εμπνευσμένο από την τομή δέντρου λεύκας, όπως φαίνεται μέσα από το μικροσκόπιο. Αν και η τρίτη διάσταση του έργου είναι περιορισμένη, το φως τη διευρύνει καθώς ξεπερνά τα υλικά όρια του έργου και κατακλύζει τον χώρο. Επιπλέον, το έργο αναδεικνύει τη σημασία του φωτός στην ύπαρξη της ζωής. Η σειρά "Xylem" χρησιμοποιεί αδιαφανή και ημιδιαφανή υλικά που επιτρέπουν τη διάχυση και τη μετάδοση του φωτός, δημιουργώντας μια δυναμική αλληλεπίδραση μεταξύ του έργου τέχνης και τον αρχιτεκτονικό χώρο που το περιβάλλει.

Αντωνία Παπατζανάκη

Light permeates my work, exploring the structure and nature of reality while connecting sculpture and architecture with the experience of light. My work emits light that interacts with and transforms our perception of space and the passage of time. My recent work is inspired by biology and environmental concerns, drawing imagery from microscopy of the inner structures nature employs to create complexity and life. It aims to raise public awareness about the significance of plants as the foundation for ecological balance.
Xylem-Poplar 2 is a laser-cut stainless steel and Plexiglas light sculpture, inspired by the cross-section of a poplar tree stem under a microscope. Although the work's third dimension is limited, light expands it beyond the material boundaries, saturating the space. In addition, the work highlights the importance of light in the existence of life. The "Xylem" light sculptures series uses opaque and translucent materials to diffuse and transmit light, establishing a dynamic interplay between the artwork and its surrounding architecture.

Antonia Papatzanaki

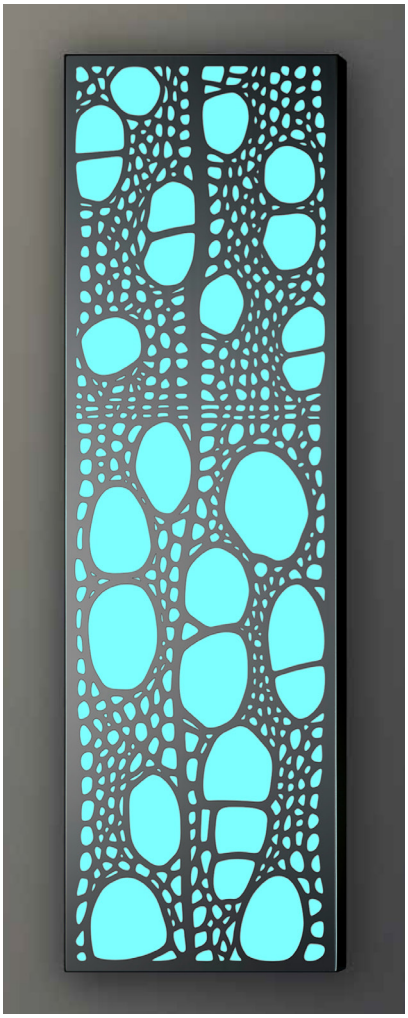

200 x 60 x 10 cm

Κωνσταντίνος Πάτσιος

***Nature Morte et Vivante*, 2024**
Ζωγραφική και κολλάζ σε καμβά

Konstantinos Patsios

***Nature Morte et Vivante*, 2024**
Painting and collage on canvas

Το έργο *Nature Morte et Vivante* είναι μια στοχαστική διαδικασία αποτύπωσης της αέναης ροής των φυσικών και συναισθηματικών διεργασιών που μας συνδέουν με τον κόσμο γύρω μας. Πρόκειται για μια εξερεύνηση της οργανικής σχέσης του ανθρώπου με τον φυτικό κόσμο, που επισημαίνει με ρομαντική διάθεση, την αλληλεξάρτησή τους.
Με όχημα την ιστορική αναφορά στη μεγάλη ζωγραφική παράδοση του 19ου αιώνα και επιτηδευμένα εμφανή την επιρροή της Art Nouveau, καθώς είναι το πρώτο κίνημα που χρησιμοποίησε εκτεταμένα τα φυτικά μοτίβα και στοιχεία στη διακόσμηση και την τέχνη, στο έργο αναδύεται η σύζευξη των αντίθετων. Το αρσενικό με το θηλυκό, η φύση και ο άνθρωπος, η ζωή και ο θάνατος συνθέτουν την ενιαία πραγματικότητα της αδιάλειπτης ροής και αλληλοτροφοδότησης των στοιχείων του κόσμου μας.

Κωνσταντίνος Πάτσιος

Nature Morte et Vivante is a contemplative process of capturing the perpetual flow of physical and emotional processes that connect us to the world around us. It is an exploration of the organic relationship between man and the plant world, pointing out, in a romantic way, their interdependence.
Using as a vehicle the historical reference to the great 19th century painting tradition, and the influence of Art Nouveau as the first movement to make extensive use of plant motifs and elements in decoration and art, the work reveals the coupling of opposites. The male and female, nature and man, life and death make up the unified reality of the uninterrupted flow and mutual feedback of the elements of our world

Konstantinos Patsios

180 x 180 cm

Νίκος Ποδιάς

Fade Out, 2015
Χρωματιστό μολύβι σε χαρτί

Ευγενική παραχώρηση της Citronne Gallery, Αθήνα

Nikos Podias

Fade Out, 2015
Coloured pencil on paper

Courtesy of Citronne Gallery, Athens

Το μοτίβο μιας παλιάς ταπετσαρίας του Γουίλιαμ Μόρις (1834-1896), γνωστού για τα περίτεχνα φυτικά του μοτίβα, μοιάζει σαν να ξεθωριάζει από το πέρασμα του χρόνου.
Τα λουλούδια έχουν αποτελέσει διαχρονικά πηγή έμπνευσης στην τέχνη, συμβολίζοντας την ομορφιά, την παροδικότητα και τη γενναιοδωρία της φύσης. Από τα κλασικά έργα της αναγέννησης μέχρι τον ιμπρεσιονισμό και τις ιαπωνικές ξυλογραφίες, οι καλλιτέχνες έχουν χρησιμοποιήσει άνθη για να μεταδώσουν συναισθήματα και αισθητική απόλαυση. Στη σύγχρονη τέχνη τα λουλούδια συνεχίζουν να εμπνέουν υπενθυμίζοντάς μας τη διαρκή σύνδεση μεταξύ τέχνης και φύσης.

Νίκος Ποδιάς

The pattern of an old wallpaper by William Morris (1834–1896), known for his intricate plant motifs, seems to fade with the passage of time.
Flowers have historically been a source of inspiration in art, symbolizing beauty, transience, and the generosity of nature. From the classical works of the Renaissance to Impressionism and Japanese woodblock prints, artists have used flowers to convey emotions and aesthetic pleasure. In contemporary art, flowers continue to inspire, reminding us of the enduring connection between art and nature.

Nikos Podias

70 x 50 cm

Ιφιγένεια Σδούκου

Άτροπος μπελαντόνα, 2024
Κέντημα στο χέρι

Ευγενική παραχώρηση της Gallery Έκφραση - Γιάννα Γραμματοπούλου, Αθήνα

Ifigenia Sdoukou

Atropa belladonna, 2024
Embroidery on the hand

Courtesy of Gallery Ekfrasi - Gianna Grammatopoulou, Athens

Άτροπος μπελαντόνα
Η ονομασία του είδους οφείλεται στον Έλληνα γιατρό του 1ου αιώνα μ.Χ. Διοσκουρίδη και προέρχεται από την Άτροπο, μία από τις τρεις Μοίρες της ελληνικής μυθολογίας, η οποία συμβόλιζε το αναπόφευκτο της μοίρας, μιας κι έκοβε με το ψαλίδι της το νήμα της ζωής. Οι Ενετοί το ονόμασαν «μπελαντόνα» που σημαίνει «ωραία κυρία». Έχει μια μακρά ιστορία χρήσης ως φάρμακο, καλλυντικό και δηλητήριο. Το φυτό μπορεί να φτάσει σε ύψος τα 2 μέτρα, τα άνθη του έχουν σχήμα καμπάνας σε μωβ χρώμα με πράσινες ανταύγειες και οι καρποί του μοιάζουν με μούρα. Στην ευρωπαϊκή λαογραφία θεωρήθηκε ότι οι μάγισσες έφτιαχναν μια αλοιφή με μπελαντόνα που τις βοηθούσε να πετούν.

Ιφιγένεια Σδούκου

Atropa belladonna
The name of the species is due to the Greek physician Dioskouridi of the 1st century AD. It comes from Atropos, one of the three Fates of Greek mythology, which symbolized the inevitability of fate, since it cut the thread of life with its scissors. The Venetians called it “belladonna” which means “beautiful lady”. It has a long history of use as a medicine, cosmetic and poison. The plant can reach a height of 2 meters, its flowers are bell-shaped and purple in color with green highlights, and its fruits resemble berries. In European folklore it was believed that witches made an ointment with belladonna to help them fly.

Ifigenia Sdoukou

140 x 70 cm

Φωτογράφιση: Βάνια Τλούπα
Photo credits: Vania Tloupa

Νάντια Σκορδοπούλου

Φύλλα και Φως. Μια Αιώνια Αγάπη, 2024
Μικτή τεχνική σε ξύλο

Nadia Skordopoulou

Leaves and Light. An Eternal Love, 2024
Mixed media on wood

Μία οπτική υπενθύμιση της αιώνιας σχέσης μας με τη φύση, επικεντρώνεται στην αλληλεπίδραση του ανθρώπου με το περιβάλλον και προσκαλεί τον θεατή σε έναν διάλογο για την προστασία και την εκτίμηση του φυσικού κόσμου. Ένα σύγχρονο έργο τέχνης, ενσωματώνει στην καλλιτεχνική πρακτική φυσικά στοιχεία, όπως το φως, το νερό και φυτικά στοιχεία θολώνοντας τα μεταξύ τους όρια. Χρησιμοποιώντας αποτυπώματα φύλλων ελιάς, το έργο αναδεικνύει την φυσική κληρονομιά και τη σημασία της διατήρησής της. Κάθε αποτύπωμα είναι μοναδικό και ταυτόχρονα συμβολίζει την αναγέννηση και την ελπίδα. Αυτή η διαδικασία στοχεύει στην ευαισθητοποίηση του θεατή απεναντι σε σημαντικά περιβαλλοντικά ζητήματα, τη βιωσιμότητα και την εφήμερη φύση της ύπαρξης.

Νάντια Σκορδοπούλου

A visual reminder of our eternal relationship with nature, it focuses on man's interaction with the environment and invites the viewer into a dialogue on the protection and appreciation of the natural world. A contemporary artwork, it incorporates natural elements such as light, water and plant elements into artistic practice by blurring the boundaries between them. Using olive leaf imprints, the work highlights the natural heritage and the importance of its preservation. Each print is unique and at the same time symbolizes rebirth and hope. This process aims to raise the viewer's awareness towards important environmental issues, sustainability and the ephemeral nature of existence.

Nadia Skordopoulou

200 x 90 cm

Γιώργος Σταματάκης

Sunflowers, 2025
Ιαπωνικό indigo σε λινό

George Stamatakis

Sunflowers, 2025
Japanese indigo on Linen

Η εικόνα των ηλιοτροπίων που στέκονται αγέρωχα μέσα σε ένα χιονισμένο τοπίο είναι παράδοξη, αλλά και άκρως συμβολική. Τα ηλιοτρόπια, σύμβολα του φωτός και της θερμότητας, βρίσκονται ξαφνικά αντιμέτωπα με τις σκληρές και απροσδόκητες συνθήκες του χειμώνα. Αυτό το τοπίο θα μπορούσε να είναι ποιητικό, αλλά ταυτόχρονα υπογραμμίζει μια δυσάρεστη πραγματικότητα: την αλλαγή των εποχών, όπως την επιβάλλει η κλιματική κρίση.

Γιώργος Σταματάκης

The image of sunflowers standing proudly in a snowy landscape is paradoxical, but also highly symbolic. Sunflowers, symbols of light and warmth, are suddenly faced with the harsh and unexpected conditions of winter. This landscape could be poetic, but at the same time it underlines an unpleasant reality: the change of seasons, as imposed by the climate crisis.

George Stamatakis

188 x 127 x 5 cm

Έφη Φουρίκη

Πνοή Τριαντάφυλλου ΙΙ, 2018
Μολύβι σε χαρτί

Πνοή Ορτανσίας, 2016
Μολύβι σε χαρτί

Efi Fouriki

Rose's II Spiritus Lenis, 2018
Pencil on paper

Hydrangea's Spiritus Lenis, 2016
Pencil on paper

Πνοές
"Τα λουλούδια είναι τόσο εύθραυστα.
Είναι πλάσματα φωτός με ανιδιοτελή ομορφιά...
Υπενθύμιση της βαθύτερης φύσης μας,
του βαθύτερου κραδασμού της ύπαρξής μας".

Έφη Φουρίκη

"Spiritus Lenis
Flowers are so fragile.
They are creatures of light with selfless beauty...
A reminder of our deeper nature,
the deepest vibration of our being".

Efi Fouriki

50 x 70 cm

50 x 70 cm

Μάριος Φούρναρης

Ξεχασμένο Καταφύγιο, **2024**
Ξύλο, ύφασμα, τσουβάλια γιούτας, χόρτα, βαμβάκι, στάχυα, σκοινιά, γυάλινα φιαλίδια, καρποί, σπόροι,χώμα, αποξηραμένα φυτά

Marios Fournaris

Forgotten Refuge, 2024
Wood, fabric, jute sacks, grass, cotton, wheat, ropes, glass vials, fruits, seeds, soil, dried plants

Το έργο εξετάζει τον «σιωπηρό» αλλά υπαρκτό κίνδυνο της κλιματικής μετανάστευσης. Παρά την αναγνώριση της σχέσης κλιματικής κρίσης και μεταναστευτικών ροών από διεθνείς οργανισμούς, ο κίνδυνος αυτός παραμένει υποβαθμισμένος στον δημόσιο διάλογο. Οι «κλιματικοί πρόσφυγες» συχνά παραβλέπονται στη συζήτηση για την κλιματική αλλαγή, ενώ η επισιτιστική κρίση σε περιοχές του πρώην Τρίτου Κόσμου ενδέχεται να προκαλεί περιφερειακές συγκρούσεις και πολέμους που δεν καταγράφονται στα ΜΜΕ.
Η απομάκρυνση του ανθρώπου από τη φύση και η απώλεια της ιστορικής μνήμης του για τη συμβίωση με το περιβάλλον έχουν οδηγήσει σε ένα αβέβαιο μέλλον για την ανθρωπότητα και τον πλανήτη. Οι «κλιματικοί πρόσφυγες» και η ανάγκη τους για ασφάλεια αναδεικνύονται ως βασικά στοιχεία του έργου, το οποίο ενισχύει τη συναισθηματική σύνδεση με τη μυθολογική διάσταση της σχέσης του ανθρώπου με τη φύση.

Μάριος Φούρναρης

The artwork explores the “silent” yet tangible risk of climate migration. Despite the recognition by international organizations of the connection between the climate crisis and migration flows, this risk remains downplayed in public discourse. “Climate refugees” are often overlooked in discussions about climate change, while the food crises in areas of the former Third World may trigger regional conflicts and wars that go unreported in the media. The human disconnection from nature and the loss of historical memory regarding coexistence with the environment have led to an uncertain future for both humanity and the planet. “Climate refugees” and their need for security emerge as central elements of the artwork, which strengthens the emotional connection to the mythological dimension of humanity’s relationship with nature.

Marios Fournaris

42 x 42 x 100 cm

Rob Kesseler, εικαστικός, Ομότιμος Καθηγητής Τέχνης, Σχεδιασμού και Επιστήμης στο Central Saint Martins του Λονδίνου.

Through a different lens – Collaboration in Art & Science

Οι συνεργασίες μεταξύ καλλιτεχνών και επιστημόνων έχουν μια μακρά και σημαντική ιστορία που έχει αξιοποιήσει νέες ιδέες και αναδυόμενες τεχνολογίες. Καθώς τα πεδία της επιστήμης έχουν επεκταθεί και οι πρακτικές των καλλιτεχνών και των σχεδιαστών έχουν διαφοροποιηθεί, το ίδιο ισχύει και για τη δυνητική αξία των ανταλλαγών μεταξύ αυτών των διαφορετικών δραστηριοτήτων. Με βάση την εικοσιπενταετή εμπειρία του ως καλλιτέχνης που συνεργάζεται με επιστήμονες, ο Rob Kesseler θα αποκαλύψει πώς ο καλλιτέχνης χρησιμοποιεί τη σύγχρονη μικροσκοπία για να δημιουργήσει ισχυρές εικόνες μεγάλου μεγέθους, που αποκαλύπτουν έναν κρυμμένο κόσμο πολύπλοκων φυτικών δομών και μαγνητίζουν το μάτι επεκτείνοντας την παραδοσιακή βοτανική τέχνη στο σύγχρονο πεδίο.

Γιώργος Καραμπουρνιώτης, Ομότιμος Καθηγητής, Τμήμα Επιστήμης Φυτικής Παραγωγής, Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Εμείς, η κλιματική κρίση και τα φυτά

Η φρενήρης χρήση των ορυκτών καυσίμων, η συρρίκνωση των τροπικών δασών και οι καταστροφές στη διάρκεια των πολεμικών συγκρούσεων αποτελούν τις κύριες αιτίες εμπλουτισμού της ατμόσφαιρας με τεράστιες ποσότητες CO_2 αλλά και άλλων αερίων «θερμοκηπίου». Τα αέρια αυτά επηρεάζουν το κλίμα, γιατί επιτρέπουν τη διέλευση της ηλιακής ακτινοβολίας έως την επιφάνεια της γης, αλλά παρεμποδίζουν τη έκλυση της θερμότητας προς το διάστημα και προκαλούν υπερθέρμανση του πλανήτη. Πώς όμως θα αντιδράσουν τα φυτά στην κλιματική αλλαγή; Πώς θα συμπεριφερθούν τα καλλιεργούμενα, αλλά και τα «άγρια» φυτά; Θα έχουν χρόνο να προσαρμοστούν; Έχουν συμβεί ανάλογες αλλαγές στο πρόσφατο και απώτερο παρελθόν και τι ρόλο έπαιξαν τα φυτά; Πώς αυτές οι αλλαγές αποτυπώθηκαν σε ανθρώπινα τεχνουργήματα; Εάν τα σενάρια και τα μοντέλα πρόβλεψης επιβεβαιωθούν, οι επιπτώσεις στις καλλιέργειες και στα δάση θα είναι αναστρέψιμες; Σε αυτά τα ερωτήματα φιλοδοξεί να απαντήσει η προτεινόμενη ομιλία.

Γιάννης Μανέτας, Ομότιμος Καθηγητής, Τμήμα Βιολογίας Πανεπιστήμιο Πατρών

Χρώματα κι αρώματα

Τα φυτά ανθίζουν και εκλύουν αρώματα, όχι όμως για να τέρψουν τις αισθήσεις μας. Έχουν τους δικούς τους λόγους και είναι μάλλον αδιάφορα για τα συναισθήματά μας. Ποια ήταν όμως η αναγκαιότητα που οδήγησε την βιολογική εξέλιξη να πλουτίσει τον κόσμο με αυτή την τεράστια ποικιλία από περίτεχνες ανθικές μορφές, σχήματα, χρώματα και αρώματα; Και πώς κατέληξε αυτό το θαύμα να διεγείρει τον ανθρώπινο νου και το συναίσθημα και να πυροδοτεί τη δημιουργική έκφραση του καλλιτέχνη; Με άλλα λόγια, ποια είναι η καταγωγή της τέχνης και ποιες ανάγκες εξυπηρέτησε ώστε να γίνει τελικά μέρος της ανθρώπινης φύσης;

Rob Kesseler, visual artist, Emeritus Professor of Art, Design & Science at Central Saint Martins, London

Through a different lens – Collaboration in Art & Science

Collaborations between artists and scientists have a long and glorious history that have drawn upon new ideas and emerging technologies. As the fields of science have expanded and the practices of artists and designers have diversified, so too has the potential value for the exchange between these vibrant communities. Drawing upon twenty five years' experience as an artist working with scientists the talk will reveal how the artist uses modern microscopy to create powerful large format images to reveal a hidden world of complex plant structures that captivate the eye and extend the traditions of botanical art into the contemporary field.

George Karabourniotis, Emeritus Professor, Department of Plant Production Science, Agricultural University of Athens

We, the climate crisis and plants

The frenetic use of fossil fuels, the shrinking of rainforests and the devastation caused by wars are the main causes of the enrichment of the atmosphere with huge amounts of CO_2 and other greenhouse gases. These gases affect the climate because they allow solar radiation to reach the earth's surface, but they prevent the release of heat into space and cause global warming. But how will plants react to climate change? How will cultivated and 'wild' plants behave? Will they have time to adapt? Have similar changes occurred in the recent and distant past and what role have plants played? How have these changes been reflected in human artefacts? If the scenarios and predictive models are confirmed, will the impacts on crops and forests be reversible? These are the questions the proposed talk aspires to answer.

Yiannis Manetas, Emeritus Professor, Department of Biology, University of Patras

Colours and perfumes

Plants bloom and give off fragrances, but not to tempt our senses. They have their own reasons and are rather indifferent to our feelings. Yet, what was the necessity that led biological evolution to enrich the Earth with such a huge elaboration of artistic flower forms, shapes, colors and scents? And how that miracle finally came to excite human mind and emotions and fire the creative expression of the artist? In short, what is the origin of art and what needs might have served to become finally a universal part of human nature?

Ηώ Αγγελή: Σπούδασε Ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας και συνέχισε στο Royal College of Art και στο Central St. Martin's του Λονδίνου με υποτροφία του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (1988-1991). Έχει παρουσιάσει το εικαστικό της έργο σε 18 ατομικές εκθέσεις και έχει λάβει μέρος σε ομαδικές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έργα της ανήκουν σε ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές. Η δουλειά της έχει ως κεντρικό άξονα τη διερεύνηση της ρευστότητας του χώρου. Στα έργα της όλα διαλύονται και ανασυντίθενται, καθώς μετουσιώνουν τον ρεαλισμό της αναπαράστασης σε μια απρόβλεπτη συνθήκη. Ερευνά την εγγύτητα της ανθρώπινης φύσης με το περιβάλλον δημιουργώντας ένα νέο, αισθητηριακά έντονο, τοπίο. Εμμένει στη σύγχυση των ορίων ανάμεσα στον κλειστό χώρο και τον ανοιχτό, το υλικό και το άυλο, το τεχνητό και τη φύση. Αποτυπώνει μεγέθη που παραβαίνουν την προοπτική και αφηγούνται το αίνιγμα.

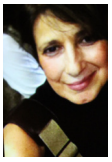

Τζένη Αντωνοπούλου: Γεννήθηκε στην Αθήνα. Φοίτησε στην Α.Σ.Κ.Τ. (1979-1984) στο εργαστήριο ζωγραφικής του Δ. Κοκκινίδη, σκηνογραφίας του Β. Βασιλειάδη και θεωρητικά με τους Π. Μυλωνά, Π. Χριστοδουλίδη και Μ. Λαμπράκη Πλάκα. Δίδαξε εικαστικά στο Κολλέγιο Αθηνών (1988-2013). Έχει παρουσιάσει ατομικές εκθέσεις στο Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας 2014, και στην Γκαλερί Ίρις 2002, και έχει συμμετάσχει στις ομαδικές εκθέσεις: "Φύση Πάσχουσα", Πινακοθήκη Δήμου Αθηναίων, 2024, "Nutridelicious Art", Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, 2023, Φουγάρο Art Center 2023, Πινακοθήκη Βογιατζόγλου 2022, 2017, Alpha ck art gallery Λευκωσία 2020, Δημοτική Πινακοθήκη Κέρκυρας 2019, Ίδρυμα Εικαστικών Τεχνών Τσιχριτζή 2019, Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο 2017, Τεχνόπολη Γκάζι 2010, θέατρο Κολλεγίου Αθηνών 2006, 2001,1996,1994, Κέντρο Τεχνών, Λευκωσία 1988.

Αννίτα Αργυροπλιοπούλου: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1960. Σπούδασε Αγγλική Φιλολογία στο Deree College και αργότερα ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Έχει πραγματοποιήσει εννέα ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα, ενώ έχει συμμετάσχει σε πάνω από 60 εγχώριες και διεθνείς ομαδικές εκθέσεις: 5η Biennale Νέων Καλλιτεχνών (Μασσαλία 1990), Flexible I Pan-European Art (Hv. Βασίλειο, Πολωνία, Γερμανία, Ολλανδία 1994), 9th International Triennale of Tapestry (Lodz, 1998), Τόποι. (Μουσείο Μπενάκη, 2007), Η Μνήμη της Επανάστασης (Α.Σ.Κ.Τ. 2018), θεωρήματα 2: Περί Ιστορίας, (Ε.Μ.Σ.Τ., 2020) Μέδουσα (Μουσείο Μπενάκη 2022) κ.α. Διδάσκει στην ΑΣΚΤ σε θέση Ε.Δ.Ι.Π. Είναι μέλος της εικαστικής ομάδας "Horror Vacui". Το έργο της συνολικά χαρακτηρίζεται από την ακρίβεια του σχεδίου, την εύστοχη επιλογή των υλικών και τις συχνές αναφορές σε αρχετυπικά σύμβολα ή σε θεμελιώδη ερωτήματα γύρω από την ανθρώπινη φύση και το περιβάλλον. http://www.argiroiliopoulou.gr/typos3.html

Χρύσα Βέργη: Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, Interior Design στο Fine Arts School of California State University of Long Beach, USA, και με υποτροφίες της Ελληνικής και Γαλλικής Κυβέρνησης, συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στη ζωγραφική στην 'Ecole Nationale Supèrieure des Beaux-Arts de Paris, France, με καθηγητή τον Pierre Carron. Έργα της βρίσκονται στη Βουλή των Ελλήνων, στην Εθνική Πινακοθήκη, στο Μέγαρο Μαξίμου, στο Μουσείο Μπενάκη, στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Φλώρινας, στο Μουσείο Φρυσίρα, στην Πινακοθήκη Κουβουτσάκη, στην Πινακοθήκη Μοσχανδρέου, στη συλλογή του Ομίλου Εταιρειών ΑΓΕΤ Ηρακλής, στις συλλογές της Αγροτικής Τράπεζας, και της Τράπεζας Πειραιώς, στη συλλογή της Interamerican και σε άλλες δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Το έργο της επιλέχθηκε να αντιπροσωπεύσει την Ελλάδα στους Ολυμπιακούς του 2004. Τον Σεπτέμβριο του 2008, στα πλαίσια του Περιβαλλοντικού Προγράμματος του Μουσείου Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας, προτάθηκε έργο της με θέμα την Ελιά, το οποίο δημοπρατήθηκε και τα έσοδα προσφέρθηκαν στο Ταμείο των Δασών. Το έργο κατακυρώθηκε στη Βουλή των Ελλήνων. Εμπνεόμενη πάντα από την Φύση και υιοθετώντας μία προσωπική προοπτική, η ζωγραφική της κινείται ταυτόχρονα ανάμεσα στην αναπαράσταση και την αφαίρεση. θεματικοί κύκλοι της δουλειάς της έχουν παρουσιαστεί σε πολλές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. (ΗΠΑ, Καναδάς, Κίνα, Ιρλανδία, Αγγλία, Γαλλία, Λουξεμβούργο, Βέλγιο, Κύπρος, Τουρκία, Μπαχρέιν, Ντουμπάι, Λίβανος, Δημοκρατία Αγίου Μαυρικίου). Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Io Angeli studied Painting at the Athens School of Fine Arts and continued her studies at the Royal College of Art and Central St. Martin's in London on a scholarship from the State Scholarship Foundation (1988-1991). She has presented her work in 18 solo exhibitions and has participated in group exhibitions in Greece and abroad. Her works belong to private and public collections. Her work has as its central theme the exploration of the fluidity of space. In her works everything is dissolved and reconstituted, as she transmutes the realism of representation into an unpredictable condition. She explores the proximity of human nature to the environment, creating a new, sensorially intense, landscape. She insists on the confusion of the boundaries between enclosed space and open space, the material and the immaterial, the artificial and nature. He captures sizes that transgress perspective and narrate the enigma.

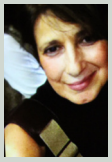

Tzeni Antonopoulou was born in Athens. She studied at the A.S.K.T. (1979-1984) in the painting workshop of D. Kokkinidis, stage design in the workshop of V. Vassiliadis and theoretical courses with P. Mylonas, P. Christodoulides and M. Lambrakis Plaka. She has taught visual arts at the Athens College (1988-2013). She has presented solo exhibitions at the Goulandris Natural History Museum 2014, and at the Iris Gallery 2002, and has participated in group exhibitions: "Natura Patiens", Municipal Gallery of Athens, 2024, Nutridelicious Art", Harokopio University, 2023, Fougaro Art Center 2023, Voyatzoglou Gallery 2022, 2017, Alpha ck art gallery Nicosia 2020, Municipal Gallery of Corfu 2019, Tsichritzis Visual Arts Foundation 2019, Italian Cultural Institute 2017, Technopolis Gazi 2010, Athens College Theatre 2006, 2001, 1996, 1994 Arts Center, Nicosia 1988

Annita Argiroiliopoulou was born in Athens in 1960. She studied English literature at Deree College and then painting at the Athens School of Fine Arts.(ASFA). She has presented her work in nine solo exhibitions and in more than sixty group shows such as 5th Mediterranean Youth Biennale in Marseilles 1990, Flexible I Pan-European Art (UK, Poland, Germany, Holland 1994), 9th International Triennale of Tapestry (Lodz, 1998), Places, (Benaki Museum, 2007), Memory of the Revolution (ASFA. 2018), Theorimata 2: About History, (N.M.C.A. 2020) Medusa (Benaki Museum, 2022) etc. She works as a Laboratory Teaching Staff at ASFA. She is member of the artistic group "Horror Vacui". Overall her art is characterized by precise drawing, suitably selected materials and techniques and the frequent references to archetypal symbols or to the fundamental questions around human nature and the environment. http://www.argiroiliopoulou.gr/typos3.html

Chrysa Verghi was born in Athens, Greece. She studied Painting at the National Superior School of Fine Arts in Athens, Greece, Interior Design at the Fine Arts School of California State University of Long Beach, USA, and with the French Government Scholarship and the Greek State Scholarship, she continued her post graduate studies in Painting at the 'Ecole Nationale Superieure des Beaux-Arts de Paris, France, as "élève invitée", under professor Pièrre Carron. Her works can be found in the Greek Parliament, the Hellenic National Gallery, The Prime Minister Building (Megaro Maximou), the Benaki Museum, the Museum of Modern Art in Florina, the Fryssiras Museum, the Kouvoutsakis Pinacotheque, the Moschandreou Pinacotheque, the Agricultural Bank of Greece Collection, the AGET Heraklis Group of Companies Collection, the Interamerican Collection, and other private museums and collections in Greece and abroad and was selected to represent the Greek Contemporary Art during the Olympic Games of 2004. On September 2008, as part of the Environmental Programme of the Goulandris Museum of Natural History, she donated one of her works, which was auctioned and bought by the Greek Parliament. The proceeds were donated to the National Forest Fund. Inspired by Nature, using a very unique perspective, her work is flirting with abstract and representative elements, at the same time. She has done numerous solo exhibitions and participated in many art fairs and collective exhibitions in Greece and abroad (China, Belgium, Ireland, Great Britain, France, Luxembourg, Cyprus, Turkey, USA, Korea, Dubai, Lebanon, Republic of Saint Mauritius and Bahrain). She lives and works in Athens, Greece.

Ανδρέας Βούσουρας; Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1957. Μεταξύ 1979-1982 έζησε στο Παρίσι όπου παρακολούθησε μαθήματα κοινωνιολογιας. Παράλληλα με τη δραστηριότητά του ως εικαστικού έχει συνεργασθεί με ομάδες θεάτρου και χορού (σκηνογραφία - μουσ.επιμέλεια). Έχει παρουσιάσει το έργο του σε είκοσι ατομικές εκθέσεις κι έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές διοργανώσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έργα του υπάρχουν στο MOMUS (Θεσσαλονίκη), στη Δημοτική Πινακοθήκη Ρεθύμνου και σε αρκετές ιδιωτικές συλλογές.

Νίκος Γιαβρόπουλος: Είναι καλλιτέχνης της κινούμενης εικόνας, με έδρα την Αθήνα, σπούδασε κινηματογράφο στην σχολή Λ. Σταυράκου. Στο ενεργητικό του μετράει 15 ατομικές εκθέσεις καθώς και πολλές συμμετοχές σε φεστιβάλ και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, Κύπρο, Ρουμανία, Σερβία, Σλοβενία, Πολωνία, Τουρκία, Φινλανδία, Ισπανία, Νορβηγία, Λετονία, Αυστραλία, Κόσοβο, Κορέα, Σενεγάλη, Αυστρία, Η.Π.Α., Σουηδία, Δανία, Ιταλία, Ηνωμένο Βασίλειο, Γαλλία, Ινδία, Βραζιλία, Περού, Ολλανδία, Ρωσία, Βουλγαρία, Κίνα, Πορτογαλία. Έχει επιμεληθεί 8 ομαδικές εκθέσεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Απέσπασε δυο πρώτα βραβεία Video Art, το ένα στην Αθήνα, στο φεστιβάλ Mediaterra-Φούρνος 1999 με το έργο "Madonna" και το άλλο στο Λονδίνο, στο Greek film video Festival 2013 με το έργο "self-exile".

Μαρίνα Γκενάντιεβα: Εικαστικός καλλιτέχνις που ζει και εργάζεται μεταξύ Αθήνας και Λευκωσίας. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, (2010-2016) και συνέχισε τις σπουδές της στο Μεταπτυχιακό Εικαστικών Τεχνών (MET), (2020-2022) της ίδιας Σχολής. Το 2014 φοίτησε στο πανεπιστήμιο Kunstuniversität στο Λιντς της Αυστρίας με υποτροφία Erasmus. Το έργο της ''Αέρινα Περάσματα'' επιλέχθηκε από την UNFICYP και εκτέθηκε στο ξενοδοχείο Ledra Palace της Λευκωσίας (Μάρτιο 2024) στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για την παρουσία εξήντα ετών των Ηνωμένων Εθνών στη Κύπρο. Έχει παρουσιάσει την δουλειά της σε δύο ατομικές εκθέσεις στη γκαλερί Art Seen, Λευκωσία (2023) υπό την αιγύδα της Πρεσβείας της Ελλάδος στην Κύπρο και στην γκαλερί Ζουμπουλάκη, Αθήνα (2024). Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

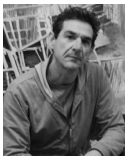

Μίλτος Γκολέμας: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1967. Έκανε τα πρώτα του μαθήματα ζωγραφικής στο εργαστήριο του Ν. Στέφου και στη συνέχεια σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με δάσκαλο τον Π. Τέτση. Έργα του βρίσκονται στη συλλογή της Εθνικής Πινακοθήκης, στη συλλογή Εμφιετζόγλου και σε άλλες ιδιωτικές συλλογές και μουσεία. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έχει παρουσιάσει τις ατομικές εκθέσεις: "Ηλιοτρόπια" Γκαλερί Ζουμπουλάκη, Αθήνα 2022, "Υπό Κατασκευήν" Γκαλερί Ζουμπουλάκη, Αθήνα 2017, "Κάτω από τον ουρανό", Γκαλερί Ζουμπουλάκη, Αθήνα 2011, "Τόποι Σκουριάς και Αλμύρας", Αίθουσα Τέχνης Μεταμόρφωση, Θεσσαλονίκη 2008, "Πλωτές Δεξαμενές", Γκαλερί Ζουμπουλάκη, Αθήνα 2006.

Παναγιώτης Δαραμάρας: Γεννήθηκε το 1970 στην Ελλάδα. Έζησε στην Τρίπολη της Λιβύης και στην Βαγδάτη του Ιράκ. Σπούδασε στην Κιν/φική Σχολή Σταυράκου (1990-1993), παρακολούθησε μαθήματα Σύγχρονου Χορού και performance με την ομάδα της M. Mendez (1996-2005), Butoh με τον Maski Iwana (1999), Υποκριτική με τον Γ. Μπινιάρη (1994-1996) και στη συνέχεια αποφοίτησε από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας το 2004. Εργάστηκε σε κιν/φικές ταινίες και στο θέατρο ως σκηνογράφος-ενδυματολόγος. Έχει χορογραφήσει και ερμηνεύσει μαζί με την Αγγελική Παπαδάτου το έργο "Traces" το 2011 και το 2013. Έχει πραγματοποιήσει 3 ατομικές εκθέσεις, την "index" 2018, στη FokiaNou Art Space την "index2" 2020, στη FokiaNou Art Space και την "index3: Silent memory" 2023, στην Gallery 7. Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εικαστικές εκθέσεις και performances στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Η δουλειά του αποτελείται κυρίως από γλυπτά, in situ εγκαταστάσεις και performances. Από το 2019, με βάση μια προσφυγική οικία που βρίσκεται στον Συνοικισμό Χαλανδρίου, οργανώνει και συνεπιμελείται εικαστικά γεγονότα στην περιοχή με in situ καλλιτεχνικές δράσεις σε δρόμους, μαγαζιά, πάρκα και αυλές σπιτιών (https://synoikismos.wordpress.com/). Από το 1983 ζει και εργάζεται στην Αθήνα. https://panajotisdaramaras.wordpress.com/

Andreas Vousouras was born in Athens (1957). Between 1979-1982 he has lived in Paris where he attended courses in sociology. In addition to visual arts he has collaborated with theater and dance groups as set designer and musical supervisor. He has presented his work in twenty solo exhibitions and has participated in numerous group shows in Greece and abroad. His works can be found at MOMUS of Thessaloniki, at the Municipal Gallery of Rethymnon and at various private collections.

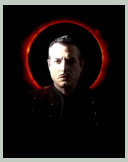

Nikos Giavropoulos is a visual artist, based in Athens. He studied in L. Stavrackos academy of film and television. He has done 15 solo shows and participated in various group exhibitions and festivals in Greece and abroad (Cyprus, Rumania, Serbia, Slovenia, Poland, Turkey, Finland, Spain, Norway, Latvia, Australia, Kosovo, Korea, Senegal, USA, Denmark, Austria, UK, Italy, France, Sweden, India, Peru, Brazil, Holland, Germany, Russia, Bulgaria, China). As a curator, he was in charge for 8 group exhibitions in Athens and Thessaloniki. He has won 2 awards for best video art one in Greece and another one in England (Mediaterra festival-Fournos Athens 1999, Greek film and video festival London 2013).

Marina Genadieva is a visual artist who lives and works in Athens and Nicosia. She studied at the Athens School of Fine Arts, (2010–2016) and continued with the same school's postgraduate programme in Visual Arts (2020–2022). In 2014 she attended the Kunstuniversität Linz in Austria on an Erasmus scholarship. Her Aerial Passages artwork was selected by UNFICYP for display at Nicosia's Ledra Palace Hotel (March 2024) as part of the events for the sixty-year presence of the United Nations in Cyprus. She has presented her work in two solo exhibitions at Art Seen Gallery, Nicosia (2023) under the auspices of the Embassy of Greece in Cyprus and Zoumboulakis Gallery, Athens (2024). She has participated in many group exhibitions in Greece and abroad.

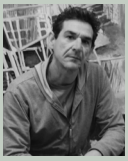

Miltos Golemas was born in Athens in 1967. He took his first painting lessons in the studio of N. Stefou and then studied at the Athens School of Fine Arts with P. Tetsis. His works are in the collection of the National Gallery, the Emfietzoglou Collection and other private collections and museums. He lives and works in Athens. He has presented the solo exhibitions: "Heliotropia" Zoumboulakis Gallery, Athens 2022, "Under Construction" Zoumboulakis Gallery, Athens 2017, "Under the Sky", Zoumboulakis Gallery, Athens 2011, "Lands of Rust and Salt", Metamorphosis Art Gallery, Thessaloniki 2008, "Floating Tanks", Zoumboulakis Gallery, Athens 2006.

Panagiotis Daramaras was born in 1970 in Greece. He lived in Tripoli, Libya and Baghdad, Iraq. He studied at the Stavrakos Film School (1990-1993), attended M. Mendez Modern Dance and performance classes (1996-2005), Masaki Iwana's Butoh dance workshop (1999), G. Biniaris acting classes (1994-1996) and later graduated from the Athens School of Fine Arts (2004). He worked as a set designer on film and theaters. He choreographed and performed together with Angeliki Papadatou the play "Traces" in 2011 and 2013. He has had three solo exhibitions "Index" (2018), "index2" (2020) at FokiaNou Art Space and "index3: Silent memory" (2023) at Gallery 7. He has participated in many group art exhibitions and performances in Greece and abroad. His work consists mainly of sculptures, in situ installations and performances. Since 2019, based in an old refugee house located in the district of Chalandri he curates group art exhibitions and events including in situ art acts in streets, shops, parks and house yards (https://synoikismos.wordpress.com). Since 1983 he lives and works in Athens. https://panajotisdaramaras.wordpress.com/

Μάρθα Δημητροπούλου: Γεννήθηκε το 1972 στην Αθήνα όπου ζει και εργάζεται. Αποφοίτησε το 1997 από την ΑΣΚΤ στην Αθήνα (Ζωγραφική). Συνέχισε τις σπουδές της στο Λονδίνο, στο RCA (Master στην Γλυπτική) και στο UEL, (Professional Doctorate στις Καλές Τέχνες), με υποτροφία του ΙΚΥ. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά της σε ομαδικές και ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό μεταξύ άλλων, TeFRa, Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ιλεάνα Τούντα, Dream on, πρώην Δημόσιο Καπνεργοστάσιο. Συνεργασία με Βουλή των Ελλήνων+NEON, Αθήνα / Ο κύριος Ροβινσώνας Κρούσος έμεινε σπίτι. Περιπέτειες σχεδιασμού σε συνθήκες κρίσης, Μουσείο Μπενάκη (2022), Απαξία/Αξία/Υπεραξία: Μεταξύ «έργου» και «τέχνης», ΙΣΕΤ, Αθήνα (2016), Uber-Bodies, Hydra School Projects,Ύδρα, Ελλάδα, Επιτόπου, in situ εγκατάσταση, Άνδρος, Ελλάδα / Mimicry, Costa Navarino Engaging Art, Μεσσηνία, Ελλάδα (2014), Mercedes S500, ατομική έκθεση, Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ιλεάνα Τούντα, Αθήνα (2013), Splash, ατομική έκθεση, Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ιλεάνα Τούντα, Αθήνα (2006), Δεν μιλάω ελληνικά/Io non parlo italiano, ex Convitto Palmieri, piazzetta Carducci, Λέτσε, Ιταλία (2004), Arkadia in the City, Marble Hill House, Richmond, Λονδίνο, Μ.Βρετανία (2002). Έργα της βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές.

Photo credits για την προσωπική φωτογραφία: Εύα Βαρβεροπούλου

Θαλασσινή Δούμα: Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε την Ιταλική Γλώσσα στο Πανεπιστήμιο για Ξένους της Περούτζια, Δημοσιογραφία στο Πανεπιστήμιο του Ουρμπίνο, και Φωτογραφία Σκηνής και Φωτορεπορτάζ στο Ινστιτούτο Roberto Rossellini της Ρώμης. Έζησε στην Ιταλία από το 1987 έως το 1998, όπου ήρθε σε επαφή με τους κύκλους σύγχρονης τέχνης του San Lorenzo και τη vecchia avant-garde art της Ρώμης. Ως φωτορεπόρτερ, από το 1991 έχει καλύψει κρίσεις σε εμπόλεμες ζώνες, καταγράφοντας τον αντίκτυπο τους στην καθημερινότητα μέσα από πολλές αποστολές, από τον πόλεμο στην πρώην Γιουγκοσλαβία έως τη Μέση Ανατολή, το Πακιστάν και το Αφγανιστάν. Το 1998 ξεκίνησε να συνεργάζεται με το Associated Press στην Αθήνα με την ιδιότητα της φωτορεπόρτερ και για δύο χρόνια (2002-2004) εργάσθηκε για τη φωτογραφική υπηρεσία του Γραφείου Τύπου της Οργανωτικής Επιτροπής, των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας το 2004. Η δημιουργική της δουλειά έχει παρουσιαστεί σε σειρά ατομικών και ομαδικών εκθέσεων, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, από το 2006. Μέρος του έργου της ανήκει σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές, όπως: το ARATRO - Εργαστήριο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στη Molise (Ιταλία), η Δημοτική Πινακοθήκη Σύγχρονης Τέχνης στη Gaeta (Ιταλία), και η Συλλογή Φωτογραφικού Αρχείου Μουσείου Μπενάκη (Αθήνα). Ζει στην Ελλάδα, ταξιδεύοντας συχνά για την υλοποίηση φωτογραφικών πρότζεκτ. Οι θεματικές της, που περιλαμβάνουν το περιβάλλον και τη σύνδεση του ανθρώπου με τη Μητέρα Φύση, την έχουν οδηγήσει στη Γροιλανδία, στα υπόγεια φαράγγια της Αριζόνα, στη Νεκρά θάλασσα και στο τροπικό δάσος του Αμαζονίου.

Μάρω Θεοδώρου: Γεννημένη το 1982 στην Καλαμπάκα, είναι γλύπτρια και κεραμίστρια με έδρα το Καστράκι. Σπούδασε Γλυπτική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας (2006-2012) και εξειδικεύτηκε στην κεραμική και τις τεχνικές υλικών. Από το 2003 διατηρεί το προσωπικό της στούντιο και γκαλερί, όπου παρουσιάζει τη δική της δουλειά και έργα άλλων καλλιτεχνών. Το 2013, έλαβε διάκριση στον διαγωνισμό "500 Figures in Clay" της Lark Crafts και έχει συμμετάσχει σε δεκάδες ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, την Ευρώπη και τις ΗΠΑ. Παράλληλα, έχει διδάξει σχέδιο, ζωγραφική και κεραμική σε δημόσιες σχολές και είναι μέλος του ΕΕΤΕ. Συνεργάζεται με τον καθηγητή Λάμπρο Μαλαφούρη (Πανεπιστήμιο Οξφόρδης) στο έργο HANDMADE, χρηματοδοτούμενο από το ERC μέσω του προγράμματος Horizon 2020. Η τέχνη της εστιάζει στην υλικότητα και τη σύνδεση πολιτισμών.

Martha Dimitropoulou was born in 1972 in Athens where she lives and works. She graduated in 1997 from the Athens School of Fine Arts (Painting). She continued her studies in London, at the RCA (Master in Sculpture) and at UEL, (Professional Doctorate in Fine Arts), with a scholarship from IKY. She has presented her work in group and solo exhibitions in Greece and abroad including, TεFRα, Ileana Tounta Contemporary Art Centre, Dream on, NEON, Athens / Mr. Robinson Crusoe stayed home. Adventures of design in times of crisis, Benaki Museum (2022), Devalue/Value/Surplus Value: Between "work" and "art", ISET, Athens (2016), Uber-Bodies, Hydra School Projects, Hydra, Greece, Epitopou, in situ installation, Andros, Greece / Mimicry, Costa Navarino Engaging Art, Messinia, Greece (2014), Mercedes S500, solo exhibition, Ileana Tounta Center for Contemporary Art, Athens (2013), Splash, solo exhibition, Ileana Tounta Contemporary Art Centre, Athens (2005), Δεν μιλάω ελληνικά/Io non parlo italiano, ex Convitto Palmieri, piazzetta Carducci, Lecce, Italy (2004), Arkadia in the City, Marble Hill House, Richmond, London, M. Britain. Her works are in public and private collections.

Photo credits for the personal photo: Eva Varveropoulou

Thalassini Douma was born in Athens. She studied Italian Language at the University for Foreigners of Perugia, Journalism at the University of Urbino, and Stage Photography and Photojournalism at the Roberto Rossellini Institute in Rome. She lived in Italy from 1987 to 1998, where she became involved with the contemporary art circles of San Lorenzo and the vecchia avant-garde art scene in Rome. As a photojournalist, since 1991, she has covered crises in war zones and documented their impact on daily life through numerous assignments, from the war in the former Yugoslavia to the Middle East, Pakistan, and Afghanistan. In 1998, she began collaborating with the Associated Press in Athens as a photojournalist, and for two years (2002-2004), she worked in the photography service of the Press Office of the Athens 2004 Organizing Committee for the Olympic Games. Her artwork has been hosted in a series of solo and collective exhibitions in Greece and abroad since 2006. Part of her work is included in public and private collections, such as ARATRO - the Laboratory Museum of Contemporary Art in Molise (Italy), the Municipal Gallery of Contemporary Art in Gaeta (Italy), and the Photographic Archive Collection of the Benaki Museum (Athens). Thalassini lives in Greece and frequently travels to create her photographic projects. Her themes, focusing on the environment and the human connection with Mother Nature, have taken her to Greenland, the underground canyons of Arizona, the Dead Sea, and the tropical rainforest of the Amazon.

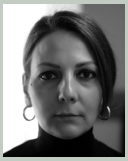

Maro Theodorou born in 1982 in Kalambaka, is a sculptor and ceramist based in Kastraki. She studied Sculpture at the Athens School of Fine Arts (2006-2012) and specialized in ceramics and material techniques. Since 2003 she has been running her own studio and gallery, where she presents her own work and the work of other artists. In 2013, she received a distinction in Lark Crafts' "500 Figures in Clay" competition and has participated in dozens of group exhibitions in Greece, Europe and the USA. At the same time, she has taught drawing, painting and ceramics in public schools and is a member of EETE. She collaborates with Professor Lambros Malafouris (University of Oxford) on the HANDMADE project, funded by the ERC through the Horizon 2020 programme. Her art focuses on materiality and the connection of cultures.

Μάριον Ιγγλέση: Είναι εικαστικός, σκηνογράφος, και επιμελήτρια εκθέσεων. Με μεταπτυχιακό στη σκηνογραφία από το Brandeis University στη Βοστόνη, εργάστηκε ως σκηνογράφος στη Νέα Υόρκη, την Αθήνα και το Παρίσι στη διαφήμιση, το θέατρο και το κινηματογράφο 1989-2003. Από το 2005 έως το 2009 ήταν υπεύθυνη για τη διοργάνωση και την επιμέλεια εκθέσεων στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το 2015 συν-δημιούργησε το video project non stop motion animation by people in motion, για παιδιά και εφήβους πρόσφυγες στην Αθήνα https://nonstopmotionanimation.com/. Έχει κάνει 3 ατομικές εκθέσεις και συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις διεθνώς. Η δουλειά της βρίσκεται σε ιδιωτικές συλλογές στο Λουξεμβούργο, την Ελβετία, Γαλλία, Γερμανία, Ολλανδία και Τουρκία, καθώς και στη συλλογή του MOMUS στη Θεσσαλονίκη. https://marioninglessi.com/

Photo credits για την προσωπική φωτογραφία: Κλεοπάτρα Χαρίτου

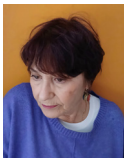

Μαριγώ Κάσση: Γεννήθηκε, ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική και κεραμική στην Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Συνέχισε σπουδές σχεδίου στο Παρίσι για ένα χρόνο(1978 – 1979). Το 1989-92 πήρε την μεταπτυχιακή κρατική υποτροφία ζωγραφικής του Ι.Κ.Υ. Από το 1988 διδάσκει εικαστικά στο κολλέγιο ΒΑΚΑΛΟ, όπου είναι υπεύθυνη του Εικαστικού Τομέα. Έχει διακριθεί με την πρώτη θέση στην 8η Συνάντηση Νέων Δημιουργών Ώρα, το 1982 καθώς και με Έπαινο από την ελληνική Α.Ι.C.A. το 2010 για τη δράση της εικαστικής ομάδας Indoors, της όποιας είναι ιδρυτικό μέλος. Η δουλειά της είναι βιωματική, εμπνέεται από μνήμες προσωπικών ή κοινωνικών γεγονότων, με ιδιαίτερη έμφαση στα γυναικεία ζητήματα. Χρησιμοποιεί πολλά διαφορετικά υλικά, μικτές τεχνικές: λάδια, μολύβια, μελάνι, παστέλ, γυαλί, πευκοβελόνες, φύλλα, φύκια, εφημερίδες, άμμο και άλλα. Τα τελευταία χρόνια το χαρτί, και ειδικά τα χειροποίητα λεπτά χαρτιά, τα οποία χρωματίζει και κερώνει και συχνά σχίζει, αποτελούν βασικό υλικό της ζωγραφικής, των κατασκευών και των εγκαταστάσεων της. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά της σε 16 ατομικές εκθέσεις, 3 διατομικές και πολλές σημαντικές ομαδικές στην Ελλάδα, Γαλλία, Κύπρο, Γερμανία, Κύπρο, Αλβανία.

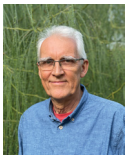

Rob Kesseler: Είναι βραβευμένος εικαστικός, Ομότιμος Καθηγητής Τέχνης, Σχεδιασμού και Επιστήμης στο Central Saint Martins του Λονδίνου. Τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια έχει εργαστεί εκτενώς με βοτανολόγους και μοριακούς βιολόγους σε όλο τον κόσμο για να εξερευνήσει τον ζωντανό φυτικό κόσμο σε μικροσκοπικό επίπεδο με ατομικές εκθέσεις στο Ηνωμένο Βασίλειο, Βόρεια & Νότια Αμερική, Ελλάδα & Γερμανία. Οι υποτροφίες του περιλαμβάνουν: 2002 -05 NESTA Fellow στο Kew, 2010, Year of Biodiversity Fellow στο Instituto Gulbenkian de Ciência, Πορτογαλία, 2014 νικητής του Διαγωνισμού Επιστημονικής Απεικόνισης Royal Microscopical Society, 2022 1ο Βραβείο, Ίδρυμα Βοτανικής Επιστήμης & Τέχνης . EU Horizon 2020. Στους συνεργάτες του περιλαμβάνονται: The Jodrell Laboratory Kew, The John Innes Centre, Norwich και Max Planck Institute, Γερμανία.

Παναγιώτης Κουλουράς: (Καλαμάτα, 1973) Είναι ζωγράφος. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας από το 2002 έως το 2007. Έχει εργαστεί ως σκηνογράφος και βοηθός σκηνοθέτη στο θέατρο. Υπήρξε βοηθός του Βλάση Κανιάρη από το 2004 έως το 2011, τον οποίο και εκπροσώπησε σε εκθέσεις στο εξωτερικό. Έχει πραγματοποιήσει οκτώ ατομικές εκθέσεις, όπως: «Η εποχή της μεταμόρφωσης» 2024 Κέντρο Τεχνών Δήμου Αθηναίων (επιμέλεια Χριστόφορος Μαρίνος), «Σημειώσεις για την Κόρη» (2019), Eleftheria Tseliou Gallery· «1900 – 2011» (2013), Κέντρο Τέχνης Καλαμάτας· «Εφήμερα μνημεία» (2010), Siakos – Els Hanappe Gallery. Έχει λάβει μέρος σε 17 ομαδικές εκθέσεις. Ενδεικτικά: «Βίοι Παράλληλοι» (2023), Μέγαρο Χορού Καλαμάτας (επιμ. Άρτεμις Ποταμιάνου)· «Collectanea» (2020), The American College of Greece (επιμ. Χριστόφορος Μαρίνος)· «Vanishing Point» (2012), Action Field Kodra, Θεσσαλονίκη (επιμ. Κατερίνα Νίκου και Εβίτα Τσοκάντα)· «Ο χρόνος. Οι άνθρωποι. Οι ιστορίες τους» (2010), Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα (επιμ. Μάνος Στεφανίδης). Εκπροσωπείται από την Eleftheria Tseliou Gallery.

Marion Inglessi was born in Athens, Greece. After receiving her MFA from Brandeis University, Boston, she worked as a designer in theatre, opera, film and advertising in New York, Paris and Athens 1989-2003. From 2005 to 2009, she was Head of Exhibitions at the Thessaloniki International Film Festival. In 2015 she co-created the video animation project nonstop motion animation by people in motion, for refugee children and adolescents in Athens. https://nonstopmotionanimation.com/ . She has had three solo exhibitions, and participated in a number of international group exhibitions. Her work is in private collections in Switzerland, Germany, Luxembourg, France, The Netherlands, Greece, and Turkey, as well as in the Thessaloniki MOMUS collection. For more information please visit: https://marioninglessi.com/

Photo credits for the personal photo: Kleopatra Charitou

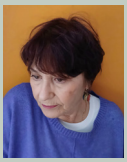

Marigo Kassi was born, lives and works in Athens. She studied painting and ceramics at the School of Fine Art in Athens (1972 – 1978), she continued her studies in Paris (1978-1979). In 1989 – 1992 she got a State postgraduate scholarship (I.K.Y.) for studies in painting.Since 1988 she has been teaching Visual Art at the Vakalo Art and Design College where she is the Art Studies Module Leader. She has taken 1st place in the 8th meeting of Young Creators (gal. Ora 1984). She was also awarded with distinction by the Greek A.I.C.A (2010), for the project of the visual group "Indoors", of which she has been a Founding member. Her work is experiential, drawing inspiration from memories, personal and social events, with a particular emphasis to women's issues.Marigo Kassi has always used a wide variety of material: oil colors, pencils, ink, pastel, glass, leaves, pine needles, sea weed, newspapers, sand etc.In recent years she has been using fine handmade paper which is colored, waxed or even torn as the basic material of painting, constructions and installation works. She has presented her work in 16 exhibitions, participated in 3 duo exhibition and numerus group exhibitions in Greece, France, Germany, Cyprus, Albania.

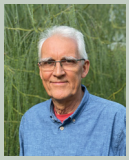

Rob Kesseler is an award-winning visual artist, Emeritus Professor of Art, Design & Science at Central Saint Martins, London. For the past twenty-five years he has worked extensively with botanical scientists and molecular biologists around the world to explore the living world at a microscopic level with solo exhibitions in the UK, North & South America, Greece & Germany. Fellowships include: 2002 -05 NESTA Fellow at Kew, 2010, Year of Biodiversity Fellow at the Instituto Gulbenkian de Ciência, Portugal, 2014 winner of the Royal Microscopical Society Scientific Imaging Competition, 2022 1st Prize, Botanic Garden Rome, Arts & Science Synergy Foundation. EU Horizon 2020. Collaborators include The Jodrell Laboratory Kew, The John Innes Centre, Norwich, and the Max Planck Institute, Germany.

Panagiotis Koulouras: (Kalamata, 1973) is a painter. He studied painting at the Athens School of Fine Arts from 2002 to 2007. He has worked as a set designer and assistant director in theatre. He was an assistant to Vlassis Caniaris from 2004 to 2011, whom he also represented in exhibitions abroad. He has had seven solo exhibitions, including: ' The season of metamorfosis' municipality of Athens Art's Center, 'Notes for the Kore' (2019), Eleftheria Tseliou Gallery; '1900 – 2011' (2013), Kalamata Art Centre; 'Ephemeral Monuments' (2010), Siakos – Els Hanappe Gallery. He has participated in 17 group exhibitions, including: 'Parallel Lives' (2023), Kalamata Dance Megaron (curated by Artemis Potamianou); 'Collectanea' (2020), The American College of Greece (curated by Christoforos Marinos); 'Vanishing Point' (2012), Action Field Kodra, Thessaloniki (curated by Katerina Nikou and Evita Tsokanta); 'Time. People. Their Stories' (2010), Benaki Museum, Athens (curated by Manos Stefanidis). Panagiotis Koulouras is represented by Eleftheria Tseliou Gallery.

Βασιλική Λευκαδίτη: Είναι εικαστικός. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1974. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας 1992-98 και Ψηφιακές Μορφές Τέχνης (MA) 2009. Έχει εργαστεί στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών στην Μονάδα Αποκατάστασης Ψυχικά Ασθενών πραγματοποιώντας δράσεις καλλιτεχνικού περιεχομένου με ανθρώπους που πάσχουν από την ψυχική νόσο. Έχει λάβει μέρος σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις. Ενδεικτικά: «Η εσωτερική πλευρά του ανέμου», Αρχοντικό Χρυσανθόπουλου(2024), Έβοια, επιμ.Χριστόφορος Μαρίνος· «Πάνος Σαραφιανός, Πολιτικές Φροντίδας: Εμπνέοντας Τρεις Γενιές Ζωγραφικής» (2024) Λόφος Art Project επιμ., Φαίη Τζανετουλάκου, Δημήτρης Σαραφιανός·"Re Trace"(2024) Γκαλερί 7 επιμ., Παναγιώτης Δαραμάρας· madeus (2024), The Blender Gallery, επιμ. Παναγιώτης Λάμπρου, "Έλλην Αλεξανδρινός Ποιητής IV" (2024), Πνευματικό Κέντρο Χανίων επιμ. Δρ Κωνσταντίνος Πρώιμος και Ιωάννης Ν. Αρχοντάκης· «Ειδύλλια οδός» (2022), Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Κρήτης και Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων, επιμ. Μαρία Μαραγκού·"Art athina" (2022) Γκαλερί 7·"Ο Αφρός των Ημερών "(2022), Gallery 7, επιμ. Χλόη Ακριθάκη· «Κεντρίζοντας με το άλικο: 1985, 3995» (2021), Ατομική έκθεση στην Gallery 7.

Αγγελική Λόη: Αποφοίτησε από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (2010-2015). Η ερευνά της απαντά σε ερωτήματα πάνω στην ανθρώπινη επικοινωνία στο αστικό περιβάλλον, σε σχέση με τη φύση και το οικολογικό μας αποτύπωμα. Η καλλιτεχνική της πρακτική περιλαμβάνει κυρίως ζωγραφική, γλυπτική και εγκαταστάσεις με την τυχαιότητα ως ανάγκη, και συνθήκη για την υλοποίηση των έργων της. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά της ''can you love me?'' Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών 2021-2022 και ''layer upon layer'' 2019, ''στο ψαρόχαρτο'' ιχθυοπωλείο ''Γρίπος''- Ναύπακτος 2018, galerie Karouzou Switzerland- Zurich 2015 , galerie ''anixis'' Switzerland-Baden 2014, ατομική - Φετιχιέ Τζαμί Ναύπακτος 2012, ατομική Πολιτιστικό κέντρο Καλλιθέας 2005, και ''salty fields'' διατομική στο Μουσείο Ηρακλειδών 2020. Έχει πάρει μέρος σε αρκετές ομαδικές – ''Χθόνιο φως. Πώς η κεραμική τέχνη συνομιλεί με το σήμερα '' Λόφος art project 2024, ''ΤΡΑΥΜΑ'' Σουφλί- Κουκουλόσπιτο 2024, ''Φύση Πάσχουσα'' Πινακοθήκη Δήμου Αθηναίων 2024, θεωρήματα 3- ΣΩΜΑ. Ένα Πεδίο Ανταγωνισμού – διοργάνωση AICA Hellas- ΑΣΚΤ αίθουσα Ν. Κεσσανλής 2023 – OCEAN'S BREATH Μουσείο Ηρακλειδών 2023, ''Plankton Ένας θαυμάσιος υδάτινος κόσμος'' Αρχαιολογικό Μουσείο Πατρών 2018, ''Ex-ils εικαστικές σημειώσεις πάνω στον εκπατρισμό'' Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης 2016, Έκθεση Σύγχρονης Ελληνικής Τέχνης'' Σαγκάη 2013, και άλλες. Έργα της βρίσκονται σε συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Γεννήθηκε στη Ναύπακτο Αιτωλ\νιας. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Αλέξανδρος Μαγκανιώτης: Γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Ε.Μ.Π. και έκανε Master in Architectural Design στο U.C.L. στο Λονδίνο. Ως εικαστικός έχει παρουσιάσει την δουλειά του σε επτά ατομικές εκθέσεις σε μουσεία και γκαλερί. Το 2015 πραγματοποίησε ατομική έκθεση του στο Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, και την ίδια χρονιά στην Γκαλερί Σκουφά στην Αθήνα. Το έργο η «Αλφάβητος» εκπροσώπησε την Ελλάδα στην 7η Μπιενάλε του Πεκίνου στο Εθνικό Μουσείο Τέχνης της Κίνας το 2017. Το 2021 παρουσίασε την ατομική του έκθεση με τίτλο «Σε Αναζήτηση του Οδυσσέα» στο Αρχαιολογικό Μουσείο Πατρών. Το 2022 συμμετέχει με το έργο του «Οδυσσέας» στην έκθεση του Υπουργείου πολιτισμού με θέμα την θάλασσα στο Μουσείο της Σανγκάης στην Κίνα. Τα έτη 2023-2024 συμμετέχει σε δύο εκθέσεις του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης του MOMus.

Μιχάλης Μανουσάκης: Γεννήθηκε στα Χανιά της Κρήτης (1953). Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (1979 - 1984), με καθηγητή τον Δ. Κοκκινίδη. Δίδαξε ζωγραφική στο Παιδικό Τμήμα Τέχνης της Χαλκίδας (1985 - 1990). Από το 1979 έχει παρουσιάσει έργα του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Αγγλία, Ιταλία, Γερμανία, Εσθονία, Ελβετία, Ρωσία, Τουρκία, Κίνα, Ιαπωνία). Το 1994 μοιράστηκε το βραβείο για το καλύτερο περίπτερο τέχνης με την ελληνική αντιπροσωπεία στην Μπιενάλε της Αλεξάνδρειας. Στο Μουσείο Νέας Τέχνης της Εσθονίας, το 2004, τιμήθηκε με το δεύτερο βραβείο κοινού, στο πλαίσιο έκθεσης αφιερωμένης στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας. Έχει διδάξει ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (1987 - 2021), ενώ το 2014 διορίστηκε καθηγητής και διευθυντής του Ε' Εργαστηρίου Ζωγραφικής. Είναι ομότιμος καθηγητής στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας.

Vassiliki Lefkaditi is a visual artist. She was born in Athens in 1974. She studied painting at the Athens School of Fine Arts, 1992-98, and Digital Art Forms (MA) 2009. She has worked at the National Kapodistrian University of Athens at the Rehabilitation Unit for the Mentally Ill, carrying out artistic activities with people suffering from mental illness. She has participated in solo and group exhibitions. Indicative: Inspiring Three Generations of Painting"(2024), Hill Art Project, curated by Faye Tzanetoulakou, Dimitris Sarafianos-"Re Trace"(2024), Gallery 7, curated by Panagiotis Daramaras- Amadeus (2024),The Blender Gallery, curated by Panagiotis Lambrou, "Hellenic Alexandrian Poet IV" (2024), Cultural Centre of Chania, curated by Dr. Konstantinos Proimos and Ioannis N. Archontakis; "Idyllic Road" (2022), Museum of Contemporary Art of Crete and Technopolis of the Municipality of Athens, curated by Maria Maragou-"Art athina" (2022) Gallery 7-"The Foam of Days" (2022), Gallery 7, curated by Chloe Akrithaki- "Stitching in and out with scarlet : 1985, 3995"(2021) Solo exhibition at Gallery 7.

Aggeliki Loi graduated from the Athens School of Fine Arts (2010-2015). Her research answers questions on human communication in the urban environment, in relation to nature and our ecological footprint. Her artistic practice mainly includes painting, sculpture and installations with randomness as a necessity, and condition for the realization of her works. She has presented her work "Can you love me?", National and Kapodistrian University of Athens, 2021-2022, and "Layer upon layer", 2019, "In Fish Paper", fish shop Gripos-Nafpaktos, 2018, Galerie Karouzos, Switzerland- Zurich, 2015, Galerie Anixis, Switzerland-Baden, 2014, solo - Fethiye Mosque Nafpaktos, 2012, solo Kallithea Cultural Centre, 2005, and "Salty Fields". diatomic at Herakleidon Museum, 2020. She has taken part in several group exhibitions: "Chthonian light: How ceramic art talks with today", Hill art project 2024, "TRAYMA", Soufli-Koukoulospito 2024, "Natura Patiens", Municipal Gallery of Athens 2024, "Theorimata 3- SOMA. A Field of Competition" -organized by AICA Hellas - ASFA N. Kessanlis Hall, 2023 – "OCEAN'S BREATH", Herakleidon Museum 2023, "Plankton: Wonders of Life", Archaeological Museum of Patras, 2018, "Ex-ils visual notes on expatriation", Macedonian Museum of Contemporary Art, 2016, "Exhibition of Contemporary Greek Art", Shanghai, 2013, and others. Her works are in collections in Greece and abroad. She was born in Nafpaktos. She lives and works in Athens, Greece..

Alexandros Maganiotis was born in Athens and studied Architecture at the National Technical University of Athens and completed a Master in Architectural Design at U.C.L. in London. As an artist he has presented his work in seven solo exhibitions in museums and galleries. In 2015 he had a solo exhibition at the Thessaloniki Centre for Contemporary Art (MoMUS), and in the same year at the Skoufa Gallery in Athens. The work "Alphabet" represented Greece at the 7th Beijing Biennale at the National Art Museum of China in 2017. He presented his solo exhibition "In Search of Odysseus", at the Archaeological Museum of Patras, 2021. In 2022, he participated with his work "Odysseus" in the Ministry of Culture's exhibition on the Sea at the Shanghai Museum in China. In 2023-2024 he participated in two group exhibitions at the Museum of Contemporary Art of MOMus.

Michalis Manousakis born in Chania, Crete (1953). He studied at the Athens School of Fine Arts (1979 - 1984), under professor D. Kokkinides. He taught painting at the Children's Department of Art, Chalkis (1985 - 1990). Since 1979, he has presented his works in personal and group exhibitions in Greece and abroad (U.K., Italy, Germany, Estonia, Switzerland, Russia, Turkey, China, Japan). In 1994 he shared the prize for the best art stand with the Greek delegation at the Biennale of Alexandria. In the Museum of New Art, Estonia, in 2004 he was awarded the second prize of the public, within the frame of an exhibition dedicated to the Olympics of Athens. He has taught painting at the Athens School of Fine Arts (1987 – 2021), and in 2014 he was appointed Professor and Director of the E' Workshop of Painting. He is an Emeritus Professor at the Athens School of Fine Arts.

Κυριακή Μαυρογεώργη: Γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Το 1992 ίδρυσε το αρχιτεκτονικό της γραφείο Kyriaki Mavrogeorgi Architects, το οποίο συνεχίζει να λειτουργεί υπό τη διεύθυνση της μέχρι σήμερα. Σπούδασε Ζωγραφική και Γλυπτική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας από το 1994 έως το 1999, με καθηγητές τους Νίκο Κεσσανλή, Ρένα Παπασπύρου και Γιώργο Λάππα. Από το 1997, έχει παρουσιάσει τα έργα της σε ατομικές εκθέσεις καθώς και σε ομαδικές εκθέσεις και Διεθνείς Εκθέσεις Σύγχρονης Τέχνης στην Ελλάδα, την Αυστρία, την Γερμανία, την Ουγγαρία, την Τουρκία και το Ουζμπεκιστάν. Έχει πραγματοποιήσει μία ατομική έκθεση σε επιμέλεια της Deniz Artun στην Κωνσταντινούπολη και τέσσερις ατομικές εκθέσεις στην: Gallery Genesis στην Αθήνα. Από το 2022, συνεργάζεται με την Galeri Nev στην Άγκυρα. Τον Οκτώβριο του 2024 βραβεύτηκε για την συμμετοχή της, στην 10η Διεθνή Μπιενάλε της Τασκένδης με την ενότητα 12 έργων της με τον τίτλο "The Hidden House"'. Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα, το Βερολίνο, το Λονδίνο, το Παρίσι, τη Βιέννη, την Κωνσταντινούπολη και την Άγκυρα. Από το 2016 έχει αναλάβει τον σχεδιασμό και την επιμέλεια των εξωφύλλων καθώς και το λογότυπο των εκδόσεων Angelus Novus.

Χριστίνα Μήτρεντσε: (1977-) Σπούδασε στην Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στο Chelsea College of Art & Design (MA Fine Art) (Λονδίνο) με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση και στο University of Greenwich (Λονδίνο) (PGCE) Μεταπτυχιακό στην Εκπαίδευση της Τέχνης και του Design έχει διδάξει σε κολλέγια του Λονδίνου και έχει επιμεληθεί πολλές ομαδικές και ατομικές εκθέσεις. Τα έργα της έχουν παρουσιαστεί μεταξύ άλλων σε: Tate Modern, The Royal Academy, ICA London, MOMus, ΕΜΣΤ , PIAF Art Fair, Brussels Art Fair, London Art Fair, Art Fair Rotterdam, Liverpool Biennale UK, NDSM- Werf Άμστερνταμ, MOMus, ΕΜΣΤ Αθήνα, Εβραϊκό Μουσείο Ελλάδος, Μουσείο Hackney Λονδίνο, Nadine Feront Gallery Βρυξέλλες, Dalla Rosa Gallery Λονδίνο, The Stephen Lawrence Gallery, Central Booking N.Y, The Centre for the Book Arts N.Y, San Francisco Center for the Book, Helsinki Contemporary Gallery -Φιλανδία. Έργα της βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές όπως: Tate Archive, WWW foundation, MOCA London, Senate House.Έχει συμπεριληφθεί σε εκδόσεις όπως το *The Word Is Art* (Thames & Hudson, 2018) και το *Unselfmarked, Reconceiving the artists' Book* (Uniformbooks, 2015). Η καλλιτέχνης ζει στην Αθήνα και το Λονδίνο. Την δουλειά της προσδιορίζει το βιβλίο ως μορφή και περιεχόμενο καθώς και ως μεταφορά της ανθρώπινης υπόστασης που έχει σώμα και βίο. Εγκαταστάσεις, επιτοίχια έργα, χειροποίητα γλυπτά, επιτελέσεις, βίντεο, σχέδια και κολάζ αναπτύσσουν διαδοχικά ζητήματα γύρω από το είδος, την διαφύλαξη, αρχειοθέτηση, αξιολόγηση και μετάδοση της γνώσης μέσα σε μία σύγχρονη παγκόσμια πραγματικότητα που βρίσκεται σε κρίση.

Αντωνία Παπατζανάκη: Γεννήθηκε στα Χανιά της Κρήτης και είναι μια καταξιωμένη Ελληνίδα εικαστικός που ζει και εργάζεται στη Νέα Υόρκη. Είναι γνωστή για τα φωτεινά γλυπτά της, που εμβαθύνουν στις υλικές ιδιότητες, τις μορφολογικές ποιότητες και τις εννοιολογικές περιπλοκές του φωτός, ενώ διερευνούν συνεχώς τη δομή και τη φύση της πραγματικότητας. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, στο Hochschule für Angewandte Kunst στη Βιέννη και στο Pratt Institute στη Νέα Υόρκη, όπου απέκτησε το Master of Fine Arts. Η Παπατζανάκη είναι αποδέκτης πολλών σημαντικών διακρίσεων, και έχει κερδίσει πανελλήνιους και διεθνείς διαγωνισμούς για τη δημιουργία γλυπτών σε δημοσίους χώρους. Υπαίθρια δημοσία έργα της είναι μόνιμα εγκατεστημένα σε διάφορες πόλεις στην Ελλάδα. Η Παπατζανάκη έχει εκθέσει ευρέως σε περισσότερες από 100 ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ευρώπη, την Ασία και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η καλλιτεχνική της συνεισφορά έχει τεκμηριωθεί εκτενώς σε περισσότερα από 300 άρθρα και κριτικές αναλύσεις, που έχουν δημοσιευθεί σε καταλόγους ατομικών και ομαδικών εκθέσεων, καθώς και σε βιβλία, περιοδικά τέχνης και εφημερίδες. Έργα της βρίσκονται σε πολυάριθμες ιδιωτικές συλλογές, καθώς και στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, στο Μουσείο Οικογένειας Κοπελούζου, στο Μουσείο Βορρέ, στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Κρήτης, στο Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος, στο Μουσείο Εικαστικών Τεχνών Ηρακλείου και στη Δημοτική Πινακοθήκη Χανίων.

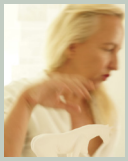

Kyriaki Mavrogeorgi was born in Athens and studied Architecture at the National Technical University of Athens. In 1992, she founded her architectural firm, Kyriaki Mavrogeorgi Architects, which continues to operate under her direction until today. She studied Painting and Sculpture, at the Athens School of Fine Arts from 1994 to 1999, under Nikos Kessanlis, Rena Papaspyrou, and Giorgos Lappas. Since 1997, she has presented her works in solo exhibitions as well as group exhibitions and International Contemporary Art Exhibitions in Greece, Austria, Germany, Hungary, Turkey and Uzbekistan. She has held one solo exhibition curated by Deniz Artun in Istanbul and four solo exhibitions at: Gallery Genesis in Athens. From 2022, he collaborates with Galeri Nev in Ankara. In October 2024, she was awarded for her participation in the 10th Tashkent International Biennale with her section of 12 works entitled "The Hidden House". Her works are in private collections in Greece, Berlin, London, Paris, Vienna, Istanbul and Ankara. Since 2016, he has taken over the design and editing of the covers as well as the logo of Angelus novus publications.

Christina Mitrentse (1977-) is a multidisciplinary Greek born artist, who lived and worked in London for over 20 years. With an MA Fine Art from Chelsea College of Art and Design and a (P.G.C.E)she has taught in Art & Design London Colleges and she has been running a curatorial service. Mitrentse has exhibited extensively in 20 solo exhibitions and over 200 group shows including : Tate Modern, The Royal Academy, ICA, Liverpool Biennial UK, XV Biennale de Mediterranea, 2nd Bodrum International Biennial Turkey, NDSM- Werf Amsterdam, MOMus, EMST Athens, Jewish Museum of Greece, Hackney Museum, Nadine Feront Gallery Brussels, Dalla Rosa Gallery, The Stephen Lawrence Gallery, Central Booking NY, The Centre for the Book Arts NY, Helsinki Contemporary Gallery. Her work has been profiled in major publications such as The Word Is Art, Thames & Hudson, and "Unselfmarked" re-defined the Artists Book and it can be found in major private & public collections such as WWW foundation, MOCA London, Senate House, Book Arts UWE, LCC, (UAL), Women's Art Library Goldsmiths University, Book Art Centre NY, the National Library in Baghdad, Jewish Museum of Greece, Fine Art Society London, Greenwich Council, Sill Library Bath, Mol's collection Holland, Tate Archive, Penguin Collectors Society, Griechische Kultustiftung Berlin, M. Altenman NY, Onassis Foundation, Alpha Bank, MOMUS Greece, Benaki Museum, MIET foundation, Venizelos Airport Athens.

Antonia Papatzanaki was born in Chania, Crete and is a renowned Greek artist who lives and works in New York. She has gained recognition for her light sculptures, delving into the material properties, morphological qualities, and conceptual intricacies of light, while continuously exploring the structure and nature of reality. She was educated at the Athens School of Fine Arts, the Hochschule für Angewandte Kunst in Vienna, and Pratt Institute in New York, where she acquired her Master of Fine Arts. Papatzanaki is the recipient of many prestigious awards, in addition to winning Panhellenic and international competitions for the creation of public art. Her outdoor public sculptures are permanently installed throughout Greece. Papatzanaki has exhibited widely in more than 100 solo and group exhibitions in Europe, Asia, and the United States. Her artistic contribution has been extensively documented in more than 300 articles and critical analyses, published in solo and group exhibition catalogues, as well as in books, art magazines and newspapers. Her work resides in numerous private collections, as well as the National Museum of Contemporary Art, the Copelouzos Family Art Museum, the Vorres Museum, the Museum of Contemporary Art of Crete, the American College of Greece, the Heraklion Museum of Visual Arts , and the Municipal Art Gallery of Chania.

Κωσταντίνος Πάτσιος: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1977. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στα Οικονομικά και το Δίκαιο στο Πανεπιστήμιο του Πειραιά και στο Grand Ecole de Commerce του Poitiers στη Γαλλία. Στη συνέχεια σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών ζωγραφική με τον Γ. Ψυχοπαίδη, τον Μ. Σπηλιόπουλο, γλυπτική με τον Ν. Τρανό και στο Rhode Island School of Design, Providence, U.S.A. Έχει πραγματοποιήσει δεκαέξι ατομικές και έχει συμμετάσχει σε πληθώρα ομαδικών εκθέσεων στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ενδεικτικά αναφέρονται: Ατομικές εκθέσεις: "My father had a big nose, objects and toys from an agressive childhood" (Blender Gallery, Αθήνα 2024), "Deep in the forest we meet" (Gallery 8, Λονδίνο 2022), "Sic transit gloria artis" (Alma Gallery, Αθήνα 2021), "The scrambled papers theory" (Alma Gallery, Αθήνα 2019), "The lost Parthenon" (Gallery Melkart, Παρίσι 2016), "Medea" (Positions art fair Berlin / Alma Gallery, Βερολίνο 2015), "The Twisted Odyssey" (Underdog Gallery, Λονδίνο, Ιούνιος 2015 - Blender Gallery, Αθήνα, Απρίλιος 2015), "The Divine Comedy" (Fizz Gallery, Αθήνα, 2010), ReMap 2, "Sugar Mao" (Αθήνα 2009), The Artweek project (Αμπένρα Δανία, 2009), "Mr Cannibal" (Fizz Gallery, 2008). Ομαδικές εκθέσεις: "Oceans Breath" (Μουσείο Ηρακλειδών, Αθήνα 2024), "NutriDelicious Art" (Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα 2023), "Canone Doppio" (Palazzo Risso, Παλέρμο 2020), STROKE Artfair (Μόναχο 2019), Art Market Budapest (2022, 2020, 2018), "Δια" (Βυζαντινό Μουσείο, Αθήνα 2014) "Statement made", Art Athina, (Αθήνα 2014), "The portrait of a museum" (Μουσείο Αβέρωφ, Μέτσοβο 2008), Contemporary Istanbul – Γκαλερί Έκφραση (Κων/πολη, 2007), Goldener Centaur, Münchner Künstlerhaus (Μόναχο 2007), "Fata Morgana" (Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα 2006).

Νίκος Ποδιάς: Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Το 1999 αποφοίτησε από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών, όπου σπούδασε ζωγραφική με καθηγητή το Δημήτρη Μυταρά και σκηνογραφία με καθηγητή το Γιώργο Ζιάκα. Το 2001 ως υπότροφος του Ιδρύματος Ωνάση ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές του σπουδές στη σκηνογραφία στο Central Saint Martins College of Art and Design του Λονδίνου και στην Hochchule fur Gestaltung und Kunst της Ζυρίχης. Έργα του έχουν εκτεθεί σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Ιφιγένεια Σδούκου: Σπούδασε ζωγραφική και χαρακτική στη Σχολή Καλών Τεχνών της Φλωρεντίας. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά της σε ατομικές εκθέσεις και συμμετείχε σε ομαδικές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Βραβεύτηκε στην 6η Τριενάλε Υφαντικής Τέχνης του Novi Sad το 2017. Έλαβε μέρος στην 8η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης το 2023 και στην 10η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης της Τασκένδης το 2024. Δίδαξε εικαστικά στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, ενώ συνεργάστηκε σαν εικονογράφος με τον εκδοτικό οίκο «Ανέμη». Είναι μέλος του Δ.Σ. της Δημοτικής Πινακοθήκης Λάρισας-Μουσείου Γ. Ι. Κατσίγρα. Έργα της βρίσκονται στο MOMus-Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης-Συλλογές Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης και Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (Θεσσαλονίκη), στη Δημοτική Πινακοθήκη Λάρισας-Μουσείο Γ.Ι. Κατσίγρα, στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Λάρισας, στο Μουσείο Λαϊκής Τέχνης και Παράδοσης του Δήμου Αθηναίων, στο Εθνικό Ιστορικό Μουσείο καθώς και σε ιδιωτικές συλλογές.

Νάντια Σκορδοπούλου: Είναι απόφοιτη της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών Αθηνών και κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου από το Τμήμα Σχεδιασμού Φωτισμού και Πολυμέσων του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου Πατρών. Μέχρι σήμερα έχει παρουσιάσει εννιά ατομικές εκθέσεις και έχει λάβει μέρος σε διεθνείς συλλογικές εκθέσεις τέχνης στην Ευρώπη (Ελλάδα, Φινλανδία, Ιταλία, Πορτογαλία και Ισπανία), στην Αμερική (Λος Άντζελες, Ρότσεστερ, Νέα Υόρκη, Πουέρτο Ρίκο) και στην Ασία (Τεχεράνη). Οι εικαστικές της αναζητήσεις είναι πολυσύνθετες, καθώς πειραματίζεται με τη ζωγραφική, τη φωτογραφία και τις δημόσιες εγκαταστάσεις, και τα έργα της χαρακτηρίζονται από το ανθρωποκεντρικό τους περιεχόμενο, την οικολογική διάσταση και την έμφαση στην περιβαλλοντική προστασία. Μάλιστα, για την υποθαλάσσια καλλιτεχνική της εγκατάσταση ''Plastic Future'' βραβεύθηκε προσφάτως από τη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση με το βραβείο Start.

Konstantinos Patsios was born in Athens in 1977. He completed his studies in Economics and Law at the University of Piraeus and at the Grand Ecole de Commerce of Poitiers in France. He then studied painting at the Athens School of Fine Arts with G. Psychopaidis and M. Spiliopoulos, sculpture with N. Tranos and at the Rhode Island School of Design, Providence, U.S.A. He has held sixteen individual exhibitions and has participated in numerous group exhibitions in Greece and abroad. Indicatively mentioned are: Individual exhibitions: "My father had a big nose, objects and toys from an agressive childhood" (Blender Gallery, Athens 2024), "Deep in the forest we meet" (Gallery 8, London 2022), "Sic transit gloria artis" (Alma Gallery, Athens 2021), "The scrambled papers theory" (Alma Gallery, Athens 2019), "The lost Parthenon" (Gallery Melkart, Paris 2016), "Medea" (Positions art fair Berlin / Alma Gallery, Berlin 2015), "The Twisted Odyssey" (Underdog Gallery, London, June 2015 - Blender Gallery Athens, April 2015), "The Divine Comedy" (Fizz Gallery Athens, 2010), ReMap 2, "Sugar Mao" (Athens 2009), The Artweek project (Abenra Denmark, 2009), "Mr Cannibal" (Fizz Gallery, 2008). Group exhibitions: "Oceans Breath" (Herakleidon Museum, Athens 2024), "NutriDelicious Art" (Harokopio University, Athens 2023), "Canone Doppio" (Palazzo Risso, Palermo 2020), STROKE Artfair, (Munich 2019), Art Market Budapest (2022, 2020, 2018) "Dia" (Byzantine Museum, Athens 2014), "Statement made", Art Athina, (Athens 2014), "The portrait of a museum" (Averof Museum, Metsovo 2008), Contemporary Istanbul – Ekfrasi Gallery (Con/polis, 2007), Goldener Centaur, Münchner Künstlerhaus (Munich 2007), "Fata Morgana" (Benaki Museum, Athens 2006).

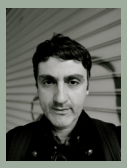

Nikos Podias was born in Thessaloniki, Greece. He graduated from the Athens School of Fine Arts in 1999, where he studied painting and scenography. In 2001 as a fellow of the Onasis Foundation he completed his postgraduate studies at the Central Saint Martins College of Art and Design in London and Hochchule fur Gestaltung und Kunst in Zurich. His works have been exhibited in solo and group exhibitions. Lives and works in Athens, Greece.

Ifigenia Sdoukou studied painting and printmaking at the Florence School of Fine Arts. She has presented her work in solo exhibitions and participated in group exhibitions in Greece and abroad. She was awarded at the 6th Triennale of Textile Art in Novi Sad in 2017. She participated in the 8th Thessaloniki Biennale of Contemporary Art in 2023 and the 10th Tashkent Biennale of Contemporary Art in 2024. She has taught visual arts at Secondary Education, and worked as an illustrator with the publishing house "Anemi". She is a member of the board of the Municipal Gallery of Larissa-Museum G. I. Katsigra. Her works are in the MOMus-Museum of Contemporary Art-Collections of the Macedonian Museum of Contemporary Art and the State Museum of Contemporary Art (Thessaloniki), the Municipal Gallery of Larissa-G.I. Katsigra Museum, the University Hospital of Larissa, the Museum of Folk Art and Tradition of the Municipality of Athens, the National Historical Museum and private collections.

Nadia Skordopoulou is a graduate of the Athens School of Fine Arts and holds a postgraduate degree from the Department of Lighting and Multimedia Design of the Hellenic Open University of Patras. To date she has presented nine solo exhibitions and has participated in international collective art exhibitions in Europe (Greece, Finland, Italy, Portugal and Spain), in America (Los Angeles, Rochester, New York, Puerto Rico) and in Asia (Tehran). Her artistic pursuits are complex, experimenting with painting, photography and public installations, and her works are characterized by their anthropocentric content, ecological dimension and emphasis on environmental protection. In fact, for her underwater art installation "Plastic Future" she was recently awarded the Start Prize by the Onassis Foundation's Stegi.

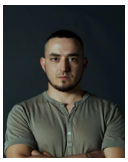

Γιώργος Σταματάκης: Γεννήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης το 1979 και αποφοίτησε από το τμήμα Ζωγραφικής της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας το 2019. Κατά τη διάρκεια των σπουδών συμμετείχε στο πρόγραμμα διεθνών ανταλλαγών στο Πανεπιστήμιο Τεχνών του Τόκιο, με υποτροφία του Οργανισμού Jasso. Πραγματοποίησε την πρώτη του ατομική έκθεση στο θέατρο «Σημείο» το 2015. Υπήρξε μέλος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος Elective Affinities της "Documenta 14". Η καλλιτεχνική του πρακτική επικεντρώνεται στο περιβάλλον και επιδιώκει μοναδικούς και σε βάθος τρόπους έκφρασης, ενώ ενσωματώνει διάφορα ιστορικά αποτυπώματα πολιτισμού σε διάλογο με τη φύση ως πολιτική στάση. Το 2020, το έργο του «Το χρώμα του φαινομένου» βραβεύτηκε από το Arts Council Tokyo, Tokyo Metropolitan Foundation of History and Culture και παρουσιάστηκε στο Μουσείο Sumida Hokusai.

Έφη Φουρίκη: Αρχικά σπούδασε στο Τμήμα Γραφιστικής της Σχολής Γραφικών Τεχνών και Καλλιτεχνικών Σπουδών του Τ.Ε.Ι. Αθηνών. Το 1991 εισήχθη στην Α.Σ.Κ.Τ. από την οποία αποφοίτησε το 1997. Με το Πρόγραμμα Erasmus παρακολούθησε μαθήματα Γλυπτικής στην Σχολή Facultade de Belas Artes της Valencia (Ισπανία, 1995). Έργα της εξέθεσε σε Αθήνα και Αμβέρσα, στα πλαίσια της Μπιενάλε Νέων Ευρωπαίων καλλιτεχνών "Germination X", παρακολουθώντας παράλληλα και σεμινάρια στα Multimedia, (Miskolc Ουγγαρίας). Έχει λάβει μέρος, μεταξύ άλλων, στις ακόλουθες ομαδικές εκθέσεις: "Reality check", Ψυχιατρικό νοσοκομείο Δαφνί, Αθήνα, 2021, «Θεωρήματα 2: Περί Ιστορίας», Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Αθήνα, 2020, "l'OEil Ecoute", Ancienne Abbaye de Grestain, Normandy, France, 2018, «Διάλογοι», Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, 2006. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Μάριος Φούρναρης: Είναι εικαστικός καλλιτέχνης και θεωρητικός ερευνητής στις σύγχρονες καλλιτεχνικές πρακτικές. Κατέχει Πτυχίο Καλών Τεχνών από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (2010) και Μεταπτυχιακό στις Καλές Τέχνες από το Πανεπιστήμιο του Dundee, U.K. (2012). Είναι υποψήφιος διδάκτορας στην Ιστορία της Τέχνης στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και τακτικό μέλος της Βασιλικής Εταιρείας Γλυπτών του Ηνωμένου Βασιλείου. Το έργο του έχει παρουσιαστεί σε πληθώρα residencies, workshops και συνέδρια όπως το Alliances and Commonalities (Πανεπιστήμιο Τεχνών Στοκχόλμης) και το Rebirth Forum 2019 (Ίδρυμα Michelangelo Pistoletto). Έχει επιμεληθεί και συμμετάσχει σε διεπιστημονικά έργα, όπως το Back to Athens 11 (2024) και το ELEUSIS 2023. Ως μέλος της καλλιτεχνικής κολεκτίβας SHARING PERAMA, έχει εκθέσει στο παράλληλο πρόγραμμα της 59ης Μπιενάλε της Βενετίας. Τα έργα του αποτελούν μέρος ιδιωτικών και δημόσιων συλλογών στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

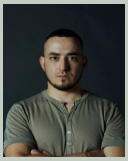

George Stamatakis was born in Heraklion, Crete, in 1979 and graduated from the Painting department of Athens School of Fine Arts in 2019. During his art studies he participated in the international exchange program at Tokyo University of the Arts, with a scholarship by Jasso Organization. Stamatakis held his first solo exhibition at the "Simeio" theatre in 2015. He was a member of the Elective Affinities educational program of "Documenta 14", where he also took part as a young artist. George Art-practices focus on the environment and pursue unique and exhaustive ways of expression while incorporating various historical imprints of culture and dialogues with nature as a political stand. In 2020, Stamatakis' project "The color of phenomenon" was awarded by the Arts Council Tokyo, Tokyo Metropolitan Foundation of History and Culture, and presented at The Sumida Hokusai Museum.

Efi Fouriki initially studied in the Graphic Art Department of the School of Graphic Arts and Art Studies of the Athens Technological Education Institute (TEI). In 1991, she was accepted by the Athens School of Fine Arts, from which she graduated in 1997. With the Erasmus Programme, she attended a course in Sculpture at the Faculdade de Belas Artes in Valencia (1995). She has exhibited her works in Athens and Antwerp, within the framework of the Young Europeans "Germination X" Biennale, while at the same time attending seminars in Multimedia (Miskolc, Hungary). She has participated in several group shows including ''Reality check'', Psychiatric Hospital of Attica, Dafni, Athens 2021, ''Theorimata 2: On History'', National Museum of Contemporary Arts, Athens, 2020, ''I'0Eil Ecoute'', Ancienne Abbaye de Grestain, Normandie, France, 2018. She lives and works in Athens.

Marios Fournaris is a visual artist and theoretical researcher in contemporary art practices. He holds a BFA from Aristotle University of Thessaloniki (2010) and an MFA from the University of Dundee (2012). Currently a Ph.D. candidate in Art History at Aristotle University, he is also a full member of the Royal Society of Sculptors, U.K. His work has featured in residencies, workshops, and conferences such as Alliances and Commonalities (Stockholm University of Arts) and Rebirth Forum 2019 (Michelangelo Pistoletto Foundation). He has curated and participated in interdisciplinary projects, including Back to Athens 11 (2024) and ELEUSIS 2023. As a member of SHARING PERAMA, he exhibited at the 59th Venice Biennale's parallel program. His art belongs in private and public collections in Greece and abroad.

Νίνα Φραγκοπούλου: Δρ θαλάσσιας Βιολογίας, π. Επίκουρη Καθηγήτρια του Τμήματος Βιολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών.

Η εκπαιδευτική και ερευνητική της δραστηριότητα εστιάζεται στον τομέα της θαλάσσιας Οικολογίας. Υπήρξε υπεύθυνη διδακτορικών διατριβών, μεταπτυχιακών πτυχίων ειδίκευσης & ερευνητικών προγραμμάτων και έχει συμμετάσχει σε πολλά επιστημονικά συνέδρια και ημερίδες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό καθώς και στη διοργάνωση και υλοποίηση συνεδρίων. Το έργο της έχει δημοσιευτεί σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά και πρακτικά συνεδρίων και έχει υπάρξει κριτής διεθνών και ελληνικών επιστημονικών άρθρων. Έχει συνεργαστεί επί σειρά ετών με το Ελληνικό Κέντρο θαλασσίων Ερευνών (ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε.) και με το Ινστιτούτο θαλάσσιας Βιολογίας PML (Plymouth Marine Laboratory, UK). Υπήρξε μέλος της Επιτροπής Πολιτιστικής Ανάπτυξης του Πανεπιστημίου Πατρών. Έχει παρακολουθήσει σειρά σεμιναρίων ιστορίας και διαχείρισης της τέχνης.

Ζει και εργάζεται στην Αθήνα, όπου από το 2017 δραστηριοποιείται στη διοργάνωση εκθέσεων τέχνης με παράλληλες επιστημονικές και εκπαιδευτικές εκδηλώσεις στον τομέα του περιβάλλοντος. Έχει επιμεληθεί τις εκθέσεις: "Υποθαλάσσιες πολυμορφίες" (2024), "Φύση πάσχουσα" (2024), "Η ανάσα του ωκεανού" (2023), "NutriDelicious Art" (2023), "Below Sea Level" (2023), "Φύση πάσχουσα" & "Νέοι καλλιτέχνες & κλιματική αλλαγή" (2022), "Salty fields" (2019), "Cellular" (2019), "Πλαγκτόν: ένας θαυμαστός υδάτινος κόσμος"(2018), "Λιμνοθάλασσες: αυτές οι εύθραυστες οντότητες" (2018), "Ταξίδι στον λαβύρινθο" (2017), που έχουν παρουσιαστεί σε μουσεία, Πανεπιστήμια, συνέδρια και χώρους πολιτιστικών δραστηριοτήτων (Πινακοθήκη Δήμου Αθηναίων, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, Μουσείο Ηρακλειδών, Μουσείο Γουναρόπουλου, Αρχαιολογικό Μουσείο Πατρών, Φετιχιέ Τζαμί Ναυπάκτου, 8ο Ευρωπαϊκό Επιστημονικό Συνέδριο για τις Λιμνοθάλασσες, Δημοτικό θέατρο Κέφαλος, Αργοστόλι). Με όραμα να φέρει τους επιστήμονες σε επικοινωνία και ουσιαστική αλληλεπίδραση/συνεργασία με τους καλλιτέχνες προάγει τον μεταξύ τους διάλογο.

Nina Fragopoulou PhD, Marine Biologist, frm Assistant Professor, Department of Biology, University of Patras.

Her educational and research activities focus on the field of Marine Ecology. She has supervised several PhD and MSc students and she has been involved in several research programs in the field of Marine Ecology. She has participated in many conferences and workshops in Greece and abroad and her work has been published in international scientific journals. She has collaborated with the Hellenic Center for Marine Research (HCMR) and the Institute of Marine Biology PML (Plymouth Marine Laboratory, UK). She was a member of the Cultural Development Committee of the University of Patras. She has attended art history and art management classes.

Since 2017 she has been curating art exhibitions with parallel scientific lectures and educational programs in the field of the environment. She has curated the exhibitions: "Underwater diversities" (2024), "Natura patiens" (2024), "Ocean's Breath" (2023), "NutriDelicious Art" (2023), "Below Sea Level" (2023), "Natura patiens" and "Young artists and climate change" (2022), "Salty fields" (2019), "Cellular" (2019), "Plankton: Wonders of Life" (2018), "Lagoons, those vulnerable entities" (2018), "Journey in the Labyrinth" (2017), which have been presented in museums, Universities, International Scientific Symposiums and places of cultural activities (City of Athens Art Gallery, Harokopio University, Herakleidon Museum, Gounaropoulos Museum, Archaeological Museum of Patras, Fethiye Mosque of Nafpaktos, Eurolag8 /European Coastal Lagoons Symposium, Municipal Theater "Kefalos", Argostoli). With a vision to bring scientists into communication and meaningful interaction/collaboration with artists, she promotes dialogue between them.

HELLENIC
AMERICAN
UNION

Χορηγός εγκαινίων
Opening reception
sponsor

SARRIS
WINERY